

Zračni napadi na Zapadu. Uspehi angleške ofenzive.

NEMCI SO SE MORALI NA NEKATERIH TOČKAH UMAKNITI V SVOJO TRETJO OBRAMBNO ČRTO. — V ALZACIJI SO LJUDJE PREPRIČANI, DA BODO ZAČELI NEMCI V KRATKEM ČASU S SPLOŠNO OFENZIVO. — VSLED MEGLJE SE JE MORALO VEČ AEROPLANOV SPUSTITI NA TLA. — OBSTRELJEVANJE ŽELEZNIŠKIH POSTAJ. — SPOPADI MED BELGIJCI IN NEMCI.

London, Anglija, 16. julija. — Vojno ministrstvo naznanja, da so bili Nemci na nekaterih točkah pognani nazaj v tretjo obrambno črto.

Tozadevno poročilo se glasi: — Na angleški fronti se vse prav dobro razvija. Na par mestih smo zapodili sovražnika v njegovo tretjo obrambno črto. Njihove prve postojanke so bile med Fricourtom in Mametzom.

Zadnjih 24 ur smo vjeli 2,000 nemških vojakov, med katerimi se je nahajal poveljnik nekega polka. Od začetka naše ofenzive pa do včerajšnjega dne smo vjeli nad 10,000 nemških vojakov.

Razen tega smo zaplenili tudi veliko vojnega materiala in drugih potrebščin.

Pariz, Francija, 16. julija. — Popoldne je bilo sporočeno, da so Nemci vprizorili v petek zvečer ob verdunski fronti več vročih napadov in sicer ob obeh straneh reke Maas. Kljub silnim naporom niso mogli ničesar opraviti, ker jih je z vso silo obstreljevala naša artilerija.

London, Anglija, 16. julija. — Oficielno poročilo se glasi, da so začeli zadnji čas Nemci zelo popuščati. Pri Souville ni bilo nobenih spopadov.

Curih, Švica, 16. julija. — Prebivalstvo ob švicarski in alpski meji je prepričano, da bodo začeli Nemci v naj krajšem času s splošno ofenzivo pri St. Die.

Berlin, Nemčija, 16. julija. — Nemško vojno ministrstvo poroča:

— Severno od Somme smo pognali po hudih bojih Angleže nazaj. Pri Pozieres se je sovražnik po dolgotrajnem prizadevanju posrečilo vdreti v naše strelne jame in si osvojiti nekaj ozemlja.

Ravnokotno je tudi gozd pri Tronesu v angleških rokah.

Sovražno prodiranje smo zavstavili, toda boji se še vedno nadaljujejo.

Pariz, Francija, 16. julija. — Francosko vojno ministrstvo je izdalo danes sledeče poročilo:

— Nemci so nekoliko napredovali južno od reke Somme. V megli se jim je posrečilo zavzeti vas Biaches in nekaj drugih naših postojank, ki so pa skoraj brez vsakega strateškega pomena.

Proti jutru so vprizorile naše čete protinapad in prepodile Nemce iz Biaches. V okolici Caulnesa so koncentrirani močni nemški oddelki, ki se pripravljajo na splošen napad.

Severno od Aisne so navalili na naše strelne jame, katere smo morali izprazniti, ker je bil sovražnik v veliki premoči. Na desnem bregu reke Maas so se poskušali sovražni oddelki približati našim pozicijam med reko in Cote du Poivre. Njihov namen smo še pravočasno opazili in jih pognali v beg. Naša artilerija si je priborila pri Fleury več lepih uspehov.

Na ozemlju pri reki Somme so bili naši aeroplani zelo aktivni. Par tisoč čevljev nad zemljo se je vnela vroča bitka, v kateri so naši zrakoplovi premagali štiri nemške aeroplane. Dva sta se poškodovana umaknila za njihovo obrambno črto, dva sta pa padla na zemljo.

V noči od 14. na 15. julija so obstreljevali naši zrakoplovi železniški postaji v Hombluxu in Roiselu. Železniška postaja v Abbecourtu je zelo poškodovana.

Belgijsko vojno ministrstvo poroča, da so Nemci začeli znova napadati belgijske postojanke. Belgijci so pognali sovražnika na celi črti v beg.

Berlin, Nemčija, 16. julija. — Nemci so odbili vseh pet angleških napadov, katere so vprizorili Angleži severno od reke Somme. Najhujši boji divjajo pri Bazentinu in Ovillers.

Vrhovno poveljstvo nemške armade poroča: — Ob obeh bregovih reke Somme se vrši vroča artilerijska bitka. Pri Bazentinu smo odbili vse sovražniške napade in zavzeli precej ozemlja. Sovražniški protinapadi se niso obnesli.

London, Anglija, 16. julija. — Iz angleškega vojnega stana v Franciji poročajo, da se ni zadnje dni pripetilo na francoskem bojišču ničesar posebnega.

Nemci so se v noči med 14. in 15. julijem umaknili proti vzhodu in pustili na bojišču veliko vojnega materiala. Včeraj smo zaplenili pet havbic in štiri topove.

Naše čete so včeraj ponoči utrjevale svoje nove postojanke. Oddelki vojakov, ki je bil zaposlen pri Foreauxu, je dobil danes jutraj povelje, da naj se umakne. To se je zgodilo zgolj iz strateških razlogov.

Politika v Nemčiji.

Pruski junckerji so odločno proti nemškemu državnemu kanclerju. Vsi so za vojno.

London, Anglija, 16. julija. — Politična situacija v Nemčiji postaja vsak dan bolj zagonetna. — Pruski junckerji, (ki so pravzaprav najhujši sovražniki Nemčije) so odločno nastopili proti politiki nemškega državnega kanclerja. Dveh stvari mu nikakor ne morejo odpustiti: da je precejšen prijatelj socializma in da je bil preveč popustljiv napram Združenim državam.

Tem ljudem ni mar za mir, ampak želijo, da bi se vojna še leta in leta nadaljevala. Pri tem ne pomislijo, da bi bilo to za Nemčijo usodopolno in da bi se popolnoma izpraznila, če bi nadaljevala z vojno.

Njihova želja je, da bi se obnovilo bojevanje s podmorjskimi čolni ter da bi nemški podmorjski čolni potopili vsako nevtrarno ladjo, ki dovaža zaveznikom vojni material.

London, Anglija, 16. julija. — Ljudstvo se z vso silo zavzema za mir. Veliko vprašanje je, če bo vlada mogla kljubovati tem splošnim zahtevam. — Umevno je, da je vojska klika odločno proti temu, posebno se pa jezi na državnega kanclerja Bethmann-Hollwega, ki je kot znan, v državnem zboru že dvakrat izjavil, da je Nemčija pripravljena skleniti mir.

Usoda avstrijskega socialista.

Berlin, Nemčija, 15. julija. — Iz Inostaja je dospel poročilo, da je bil dr. Cesare Batisti, bivši socialistični poslanec v avstrijskem parlamentu, obsojen zaradi veleizdaje na smrt. — Dr. Batisti je še pred začetkom vojne med Avstrijo in Italijo pobegnil v Italijo ter vstopil v italijansko armado. Zadnje dni so ga Avstriji v nekem boju vjeli.

Dr. Batisti je baje izdal Italijanom nekaj važnih avstrijskih vojaških tajnosti in se je vedno zavzemal za osvobodjenje Italijanov izpod avstrijskega jarma.

Pozor pošiljatelji denarja!

Vsed negotovnega dostavljanja pošte, ki je namenjena v Ameriko v Avstrijo in Nemčijo ter narobe sprejemamo denarne pošiljke do preklica le pod pogojem, DA SE VELED VOJNE IZPLAČAJO MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati zamudne le samode. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljko toliko časa, da se izplača na določeni naslov. Istotako nam jamčimo, da bomo vsaki ameriški banki, s katerimi smo sedaj v zvezi radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:			
K.	\$	K.	\$
5....	.90	120....	16.80
10....	1.60	130....	18.20
15....	2.30	140....	19.60
20....	3.00	150....	21.00
25....	3.70	160....	22.40
30....	4.40	170....	23.80
35....	5.10	180....	25.20
40....	5.80	190....	26.60
45....	6.50	200....	28.00
50....	7.20	250....	35.00
55....	7.90	300....	42.00
60....	8.60	350....	49.00
65....	9.30	400....	56.00
70....	10.00	450....	63.00
75....	10.70	500....	70.00
80....	11.40	550....	77.00
85....	12.10	600....	84.00
90....	12.80	650....	91.00
95....	13.50	700....	98.00
100....	14.20	750....	105.00
105....	14.90	800....	112.00
110....	15.60	850....	119.00
		900....	126.00
		950....	133.00
		1000....	140.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menja, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dospel na spazd ponavadi par dni kasneje in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene morda še večkrat spreminjajo.

FRANK SAKNER, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

"Deutschland"

Vlada Združenih držav je pripoznala nemški podmorjski čoln za trgovsko ladjo. — Zavezniki.

Washington, D. C., 15. julija. — Ameriški državni departmet je danes odločil, da je nemški podmorjski čoln "Deutschland" trgovska ladja.

Ko je bilo to naznanjeno, je rekel namestnik državnega tajnika, Polk, da velja ta odločitev samo za "Deutschland" ter da se bo o vseh nadaljnjih podmorjskih čolnih, ki bodo dospeli v Združene države posebej razpravljalo.

Ta odločitev, katero je bilo pričakovati, je zelo velike važnosti. Nemčija bo najbrže uvedla redno zvezo z Ameriko, in tej zvezi ameriška vlada nikakor ne bo nasprotovala.

Jasno je torej, da podmorjski čoln, ki ne bo imel na sebi nikakega orožja oziroma municije, ne bo smatran kot bojna ladja, kakor to žele Angleži, pač pa kot trgovska ladja.

Angleško poslanstvo je obvestilo danes angleško vlado o odločbi ameriškega državnega departmeta. — Angleški poslanik ne bo vložil nobenega protesta, dokler ne bo dobil natančnih navodil od svoje vlade.

Po mnenju Anglije, je nemški podmorjski čoln bojna ladja, katero lahko zavezniki uničijo. — To naj se po njihovem mnenju zgodi tudi v slučaju, ako bi se nahajali na krovu potniki.

Angleži in Francozi imajo že vse natančne načrte, potom katerih bodo vjeli nemški podmorjski čoln, toda podrobnosti niso nikomur znane. Na visokem morju in v bližini Baltimora je veliko zaveznikih bojnih ladij, ki bodo poskušale nemški podmorjski čoln vjeti oziroma potopiti.

Poročilo, da so Angleži razdejali nek nemški podmorjski čoln tipa "Deutschland" ni resnično.

Baltimore, Md., 16. julija. — Nemški podmorjski čoln bodo sprejeli iz luke štirje ameriški vlačilci. Veliko razburjenje je povzročila vest, da ameriška vlada ne bo imela ničesar proti temu, če se bodo nahajale zaveznikijske bojne ladje ob ustju Chasepeake zaliva.

Nemčija in Italija.

Rim, Italija, 15. julija. — V glavnem mestu Italije ni bilo že več mesecev takega razburjenja kot je danes. Prebivalstvo je namreč prepričano, da bo vlada napovedala Nemčiji vojno. Vršila se je kabinetska seja, pri kateri je bilo sprejetih nekaj predlogov, vsled katerih bo vojna med Nemčijo in Italijo neizogibna.

Italijanska vlada zatrjuje, da je Nemčija prelomila pogodbo, katero je sklenil leta 1915 nemški poslanik knez Buelow z Italijo. — V Nemčiji živi kakih 30,000 Italijanov, s katerimi nemške državne oblasti zelo nesramno postopajo. — Noben Italijan v Nemčiji ne dobi dovoljenja iti v Belgijo.

Ako ne bo drugače, bodo Italijani konfiscirali vse premoženje, ki ga imajo Nemci v Italiji. — Ako se to zgodi, je vojna neizogibna.

Dunaj, Avstrija, 15. julija. — Glede situacije na italijanskem bojišču poroča avstrijski generalni štab: — Ob jugozapadni fronti vlada mir. Med Adido in Brento se vrše manjši artilerijski spopadi. Včeraj smo odbili vse napade, katere so vprizorili Italijani v Posina dolini.

Ob Soči se ni ničesar posebnega pripetilo.

NAZNANILLO.

V kratkem bo odšel na potovanje po Ameriki naš dolgoletni uslužbenec

Mr. Janko Pleško, katerega se rojaki gotovo še prav dobro spominjajo. Mr. Pleško se je šele pred kratkim vrnil iz starega kraja, kjer je natančno opazoval vse razmere in bo o tem tudi poročal v našem listu.

FRANK SAKNER, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Mehiške razmere.

General Villa je začel prodirati proti Chihuahui. — Zdjaj se nahaja v Cero Gordo.

Chihuahua, Mehika, 16. julija. — Čete generala Villa so prekinile vse zveze med tukajšnjim mestom in med južnimi kraji. Železniški vlak, ki je zapustil danes jutraj mesto, se je proti večeru vrnil. Strojevodja je sporočil, da je pri Iminezu železniška proga razdejana. — Brzljajna in telefonska zveza sta prekinjeni.

Villa se zdaj nahaja v Cero Gordo, 50 milj južno od Parrala. Na razpolago ima baje 8000 vojakov.

El Paso, Tex., 16. julija. — General Villa je porazil vse Carranzove čete južno od Imineza. General Ernesto Garza, ki je nameraval s 3000 možmi prepediti Villo čez Rio Florida, se je vrnil v Parral in pripravlja mesto za obrambo.

V Chihuahui sta dospela dva vlaka z ranjenimi vojaki generala Carranza. General Villa je baje naznanil, da bo tekom dveh tednov zavzel Chihuahui ter jo bo proglasil za svoje glavno mesto.

Villova armada je dobro zavarovana ob Rio Florida. — Banditi so vprizorili zadnje dni že več izpadov.

Villovi agentje, ki so dospeli iz notranjosti dežele v El Paso nakupovat orožje in municijo, imajo na razpolago velike svote denarja. Nekateri pravijo da so v zadnjih 24 urah vtihotali preko meje 1 milijon 500,000 patron. Ob meji je vse polno ameriških zveznih detektivov, ki pa nikakor ne morejo priti tihotapcem na sled.

Laredo, Tex., 16. julija. — Danes so tukaj obsodili na smrt štiri Mehikance, ki so priznali, da so pripadali svoj čas Carranzini armadi ter da so umorili korporala Oberliesa, ki je pripadal 14. ameriškemu kavalerijskemu polku.

Washington, D. C., 15. julija. — Kot kaže, se bo v kratkem sestala komisija, ki bo uredila difference, katere so nastale med Združenimi državami in Mehiko. — Prva pogajanja se bodo začela še tekom tega meseca. — Podrobnosti o tem še niso znane.

Sir Roger Casement.

London, Anglija, 16. julija. — Priziv, ki je bil vložen proti obsodi Sir Rogera Casementa, bo dospel jutri na zbornico Lordov. Ako tudi to ne bo nič pomagalo, bo izvršena smrtna obsodba tekom 15 dni.

Premalo vojakov.

Kodanj, Dansko, 16. julija. — Iz zanesljivega vira se je doznalo, da bodo morali opravljati na Nemškem vojaško službo tudi možki, stari nad 45 let. — Tozadevna odredba bo v kratkem izdana.

DENAR SE LAHKO ODPOŠLJE V STARO DOMOVINO TUDI PO BREZJIZNEM BREZOJAVU.

Naslov velja: vsaka beseda 65 centov; zaradi natančnosti je treba upoštevati tudi hišno številko in zadnjo pošto, ako se ista ne nahaja v kraju. To svoto je dodatni dnevnemu kurzu; manj od 50 kron ni mogoče poslati in ne več kakor 10,000 K. Brezjizne pošiljke gredo vse v Nemčijo, od tam se pa pošljejo denarne nakaznice po pošti na zadnje mesto.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljke dosepejo primeroma hitro za sedanje razmere in je mogoče dobiti odgovor nazaj, da je bil denar izplačan v 20 dneh. Zgodi se pa kaj lahko, da pošiljatev traja tudi dalj časa in to, ako se napravijo napake pri brezjiznem brzojavu; denarja se ne more izgubiti, pač pa je mogoče saksnitev, ako se urine kje kaka napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora natančno napisati naslov in dodati: pošlje naj se po brezjiznem brzojavu.

FRANK SAKNER, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Borba na ruski fronti. Nikjer posebnih uspehov.

RUSKO OFENZIVNO PRODIRANJE JE BAJE NA CELI ČRTI VSTAVLJENO. — RUSI POROČAJO, DA SO JUGOAPADNO OD RIGE ODBILI VSE NEMŠKE NAPADE. — V PODNOŽJU KARPATOV SE VRŠI IZVANREDNO VROČA BITKA. — RUSI SO BILI ŽE ENKRAT ZAVZELI DELATIN, PA SO SE MORALI UMAKNITI. — ZOPETNO ZAVZETJE POZICIJ. — VROČI BOJI OB STOHODU.

London, Anglija, 16. julija. — Petrogradski dopisnik je sporočil nekemu tukajšnjemu listu:

— Skoraj vsi tukajšnji časopisi priznavajo, da je rusko ofenzivno prodiranje vstavljen in da Rusi nikakor ne morejo zapoditi v beg nemških čet pri Stohodu. Kakorhitro bodo Rusi izpopolnili svoje armadne skupine, bodo začeli prodirati proti Kovlu, Lvovu in Stahslavu.

Položaj pri Stohodu je za Ruse še precej ugoden, dasiravno je dobil general Linsingen velika ojačenja in ima na razpolago ogromne množine vojnega materiala.

Petrograd, Rusija, 16. julija. — Poročila, ki prihajajo s fronte, so zelo pomanjkljiva.

Ruski generalni štab je danes sporočil: — Severovzhodno od Pulkarne in jugozapadno od Rige smo odbili vse sovražniške napade.

Sovražna artilerija je obstreljevala naše postojanke pri Ljubični, pa se je morala kmalo umakniti, ker je naletela na precejšen odpor. Pri Skrobovu smo odbili vse nemške napade in pognali sovražnika v beg.

Dunaj, Avstrija, 16. julija. — Iz avstrijskega glavnega stana poročajo:

— Jugozapadno od reke Moldave v Bukovini so se morali Rusi na celi črti umakniti. Pri Sablonici smo vjeli dvesto ruskih vojakov.

Pri Delatinu v podnožju Karpatov se vrše vroči boji. V mesto je bil vdrl včeraj nek ruski oddelček, katerega smo pa po kratkem boju pognali v beg.

Berlin, Nemčija, 16. julija. — O situaciji na vzhodni fronti poroča nemški generalni štab:

— Pri Friedrichstadtu so poskušali Rusi vdreti v naše postojanke, toda smo jih z velikimi izgubami pognali v beg.

Naši letalci so obstreljevali železniško progo med Smoldonom in Moledneim ter povzročili veliko škodo.

Čete pod poveljstvom bavarskega princa Leopolda so zavzele vse one pozicije, katere so jim bili Rusi dne 3. julija odvzeli.

Sovražnik se je v divjem begu umaknil. Nemci so vjeli 11 častnikov in 1,500 mož ter zaplenili veliko vojnega materiala.

Ob Stohodu in v Voliniji je položaj neizpremenjen.

Petrograd, Rusija, 16. julija. — Ruski generalni štab poroča:

— Ob desnem krilu naših postojank pri Rigi smo nekoliko napredovali. Pri Kemern smo zavzeli neko važno sovražno strateško pozicijo. Pri Gubinah se je moral sovražnik z velikimi izgubami umakniti.

London, Anglija, 16. julija. — Iz poročil, ki so došlela zadnji čas sem, je razvidno, da se vrše ob Skrobovi, jugozapadno od Lutska, izvanredno vroči boji. Rusi so na več mestih že ob vzhodu Karpatov, ker je bilo te dni sporočeno z Dunaja, da so vjeli Avstriji pri prelazu Jablonica 316 ruskih vojakov in nekaj častnikov.

Prelaz Jablonica se nahaja v bližini mesta istega imena in je eden najvažnejših prehodov iz Bukovine v severni del Ogrske.

Dunaj, Avstrija, 16. julija. — Avstrijski veliki generalni štab poroča:

— V Bukovini smo odbili pri Luzini vse sovražniške napade. V Karpatih smo vjeli pri Jablonici tri ruske častnike in 316 mož.

Pri Novem Počajevu smo odbili vroč sovražniški napad.

Rusi so bili vprizorili v Voliniji, zapadno od Toročina, več vročih napadov, katere smo pa vse uspešno odbili in pognali sovražnika v beg.

Berlin, Nemčija, 16. julija. — Armada bavarskega princa Leopolda si je osvojila vse postojanke, katere so ji bili odvzeli Rusi v bližini Strobeve.

General Linsingen vprizarja protinapade jugovzhodno od Lutska.

Na fronti generala Hindenburga se ni pripetilo ničesar posebnega.

Bavarske čete so vjele pri Strobevi šest častnikov in 114 mož.

Naši letalci so obstreljevali postajo Kivercy, ki leži severovzhodno od Lutska.

Pariz, Francija, 16. julija. — Nek tukajšnji časopis je dobil iz zanesljivega vira poročilo, da so koncentrirali Nemci in Avstriji pred Kovlom sedem armadnih zborov. S temi četami nameravajo zavstaviti rusko prodiranje.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and Published by the
SLOVENIC PUBLISHING CO.
(a corporation.)FRANK SAKSER, President,
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

En celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" celo leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " četrt leta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredni nedelji in praznikom.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")
Izhaja vsak dan except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti ne
prihajajo.Doplat naj se blagovno pošilja po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prišlje be-
lvalične namani, da hitroje na-
demo naslovnika.Doplat in pošiljanje naročila ta
naslov:**"GLAS NARODA"**
22 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4087 Cortlandt.

Znamenja miru.

Sedaj svetovne vojne se ume-
njuje devet držav. Ostale evropske
države, ki so ostale nevtralne, ima-
jo od vojne ogromne dobičke. Iz-
vzeta je le Grška, na katero priti-
skajo zavezništva od juga, Nemčija
in Bolgarija pa od severa. — Ško-
de ima skoraj toliko, kot če bi bi-
la v vojni.

Najmanjša med temi državami,
Črna Gora, je bila najbolj pametna.
Ko je izprevidela, da ne more klju-
bovati, je sklenila mir, še predno
je vse izgubila. Avstrijska pest, ki
zdaj gospodari po Črnogori, je si-
cer trda in težka, vendar imajo Čr-
nogorci vsaj upanje, da bodo po
vojni izgubili morda samo Lovčev,
drugo ozemlje jim bo pa ostalo.

Kot kaže, bo sledila Črnogori Av-
strija. O tem se veliko piše in go-
vori.

V dveh letih je izgubila svoje
najboljše moči in tako oslabiljena,
ne more kljubovati Rusu, ki ima na
razpolago še par milijonov ljudi,
velikansko zalogo ameriške in ja-
panske municije ter še precej pol-
ne zaloge živil. — Že takoj v začet-
ku je bilo jasno, da bo zmagalet
oni, ki bo dalj časa vzdržal.

Ne gre toliko za junštvo in ju-
načke čine, pač pa za vstrajnost in
sredstva, ki jih ima na razpolago
ta ali ona stranka.

Avstrijski diplomati hočejo skle-
niti mir, toda tega svojega sklepa
zaenkrat še ne morejo javno pro-
glasiti, ker se boje ogorčenja in je-
ze onih, ki so dali vojni povod in
jim na noben način ne gre v glavo,
da Avstrija ne bo zmagovalka.

Največja želja priprostega in tr-
pečnega ljudstva je mir.

Ta želja se je porodila v njih ta-
koj, ko so videli prve ranjence, ta-
koj, ko so začeli prihajati na mizo
manjši hlebi kruha.

In čimveč žrtve je bilo, čimbolj
je nedostajalo kruha, temvečja je
bila želja po miru.

Bog daj, da bi bilo to neizmerno
hrepnenje kmalo utešeno, da bi se
že vsaj v senožetih vstavila strašna
kosa smrti, ki je pokosila najlepše
travnike in evetočje livade.

V desetletjih in desetletjih ne bo
mogoče popraviti škoda, povzroče-
ne v štirinajsetih mesecih.

Kako visokoletih misli smo bili
mi ameriški Slovenci začetkom
vojne. Toliko gradov smo sezidali
v oblake, da bi nam bilo kmalo
znanjalo prostora.

Vsi smo bili prepričani, da bodo
Slovenci drabro prežali to strašno
preiskušnjo in da jim bodo zasi-
ljali ob sklepu miru jasni dnovi.

Razdelili smo se bili na stranke,
ki so si zelo nasprotovale med se-
boj, končni cilj jim je bil pa vse-
eno isti: vse za boljše bodočnost
našega naroda.

Prvi so videli boljše bodočnost
našega naroda v Jugoslaviji, drugi
v svobodni republiki, tretji v
okrožju Avstro-Ogrske.

Prepričani smo bili, da bodo po
vojni velikanske izpremembe. Da
se bo troje sorodnih si narodov
sklopilo v enega samega, da bodo

po krivici preganjani in mučeni
narodi dobili zadoščenje ter da bo
dala sedanja vojna povod splošne-
mu bratstvu.

Kako bi bilo mogoče, da bi pad-
lo za prazen nič na milijone voja-
kov?

Ali je mogoče, da je bilo za pra-
zen nič opustošenih toliko vasi?

Ako je resnična trditev, da je člo-
veško življenje najdragocenejša
stvar na svetu, kje je potem tisto
neizmerno bogastvo in neizmerno
dobro, za koje je bilo žrtvovano
toliko življenj?

Nikjer ga ni. — Zastonj so pad-
li milijoni, in če bo kdo imel od se-
danje vojne dobiček, da gotovo ne
bo imel tisti, kateri se je bojeval.

Ni dvoma, da se bliža vojna s
hitrimi koraki koncu in jasno je,
da bo najslabši najprej popustil.

Kdo je najslabši med vsemi, ve
vsak, ki količjak zasleduje razvoj
sedanje vojne.

Nastal bo mir, čas, ko se bo pre-
nehalo pobijati ljudi.

Ni pa še s tem rečeno, da bo s
sklepom miru konec vsega trplje-
nja.

Vlade imajo zdaj precejšnje ob-
veznosti od svojih narodov.

Potem jih ne bodo več imele. —
Vsak si bo moral pomagati kot si
bo vedel in znal.

Ker pa bodo brez sredstev in
brez podpore, si ne bodo mogli po-
magati.

Ali smo mi, ameriški Slovenci,
res tako trdosrčni, da jih bomo
mirno gledali, ko bodo vsled sploš-
nega pomanjkanja umirali lakote?

Dopis.

Detroit, Mich. — Ko sem zad-
njiš nekaj sporočal v dopisu v
Slovenic v Detroitu, nisem imel
še veliko podatkov o njih. Danes
pa lahko še nekaj več poročam
slovenski javnosti o detroitskih
Slovenih. Kakor je soditi po raz-
nih poročilih, je nekako 500 Slo-
vencev tukaj in težko kaj več. Ti
so razdeljeni v tri oddelke mesta.
Največ jih je na zapadni strani,
kjer je tudi središče društvenega
življenja. Imamo namreč trije
društvi: Narodne Jednote, S. S.
P. Zveze in društvo sv. Barbare.
To število čisto zadostuje. Čemu
imeti več društev? Naj jih bo raje
manj in ta naj bodo bolj močna.
Kakor je videti, so vsa ta društva
razmeroma močna in člani vseh se
strinjajo z idejo združitve. Trgo-
vine dosedaj Slovenci še nimajo,
niče se noče podstopiti, ker ima
vsak kolikor toliko dobro in stal-
no delo. Gotovo jih je nad petde-
set, ki imajo stalne in dobre služ-
be v Fordovi tovarni. Ti v večini
lastujejo svoje domove. Saj jim je
tudi lahko plačevati na hiše, ko
potegnejo vsak ponedeljek 30 do-
larjev za 48urno delo na teden.
Nekateri imajo bolj težko delo, so
pa tudi drugi, ki imajo bolj lahko
in fino delo; ti se seveda v vsa-
kem oziru lahko počitijo zado-
voljne s Fordovim sistemom. Gle-
de števila Fordovih uslužbencev
naj zadnji dopis v toliko popra-
vim, da jih sedaj dela preko tri-
deset tisoč delavcev najrazličnej-
šega poklica. Dela se pa v dveh
oddelkih priprave za novo tovar-
no poleg dosedanj, kjer bo uslu-
žbenih gotovo tudi okrog 30,000
delavcev. Kopljejo in zidajo za
novo tovarno noč in dan in delav-
cev iščejo dan za dnevom. Marsi-
komu se čudno zdi, kam spravijo
vse avtomobile, kolikor jih narede
vsak dan. Vsak dan jih gre raz-
merno 2,000 na trg. Ako se pomi-
slji, da delajo pri Fordu že dve le-
ti s polno paro, je potem lepo šte-
vilo avtomobilov zmag. Oni pa, ki
poznajo razmere in vedo za poslo-
vanje tovarne, pravijo, da jih niti
sproti ne morejo marediti dovolj,
kolikor naročil imajo vedno. Dne
10. julija je bil tukaj predsednik
Wilson. In nekaj posebnega je bil
obisk Fordove tovarne. Predsed-
nik je šel pogledat tovarno in njo
upravo a svojo ženo in vsem svo-
jim spremstvom. Ford je dal vsa-
kemu svojemu uslužbencu prilož-
no potrditvi predsednika. Ustavili
so poslovanje za pol ure in vse de-
lavstvo, preko trideset tisoč, se je
zbralo pred tovarno in glasno po-
zdravljalo prvega moža v republi-
ki. Velikanski napis pred tovar-
no je kazal namen te demonstra-
cije. Besedilo se je glasilo: "Klo-
buk doli pred Wilsonom, ki nas je
dvakrat rešil grozeče vojne!" In
res se je na dano znamenje vsa
mnogobrojna množica odkrila, ko
je predsednik prišel pred tovarno,
nakar je zaoril širok pozdrav.
Oglasilo se so tovarniške glasila
in trombe avtomobilov, da je bilo
kakor bi se svet podiral, ali kakor
bi Nemei Verdm nasakovali v

zadnji inštanci. — Naj mi bo pri-
teji priliki dovoljeno omeniti slu-
čaj, ki gre sedaj za nekoga iznajd-
benika Slovenca. Znano je namre-
č, da je veliko Slovencev, ki se
ukvarjajo z najrazličnejšimi iz-
umi. Nekateri so dosegli vidne
uspehe. Le preveliko jih je, ki ne
najdejo zaželjenega srečo. To je vse
odvisno od slučaja in od denarne-
ga stanja. Brez denarja niti umet-
niki ne morejo spopolniti svojih
izumov. Poznam osebo veliko ro-
jakov, ki imajo jako praktične iz-
najdbe v delu, le žal, da radi de-
narja jih ni mogoče spraviti na vi-
šino popolnosti. Kdor je od dela
odvisen, mora delati v tovarni; in
kaj napravi v par urah počitka?
Vendar je človek Slovenec, ki je
spopolnil in uredil napravo, ki je
velikega pomena in dragocene
vrednosti. Gre se pri avtomobilih
za napravo, ki bo zmanjšala stroš-
ke dela ter praktičneje in varne-
je uredila delovanje avtomobilov
v zimskem času. Dosedaj je bilo
v zimskem času vedno veliko ne-
prilik radi mraza, sedaj pa, ako se
bode ta naprava odobrila in spre-
jela v prakso, bo vsemu temu na-
enkrat odpomagano. Tega izuma
so že dolgo časa pričakovali in je
ravno Fordova tovarna priprav-
ljena sprejeti isti izum za svoje
stroje. Kolikor mi je znano in kar
moran sam kot neveljak preso-
diti, je ta naprava in izum vreden
milijone dolarjev. V par stvkih se
stvar pojasi tako. Dosedajji na-
čin dela stane gotovo svoto denar-
ja oziroma gotovi čas dela in
stvar je nepopolna, pomanjkljiva.
Po najnovejši izumitvi pa bi se
pri tem delu prihranilo dela v
vrednosti \$1.50 pri vsakem posa-
meznem stroju. Stvar bi bila pa
popolna, brez vsake hibe, kakor to
dosedaj kaže. Torej za gospodar-
ja, ki producira dnevno 2,000 av-
tomobilov, je cena pri vsakem
stroju \$1.50 že celo premoženje.
In ako je dotični iznajditelj dele-
žen le ene desetine tega, pomeni
za njega 300 dolarjev dnevnega
dohodka. Pa recimo, da bi se iz-
najdbenik zadovoljil z ozirom na
staro resnico, da še noben iznaj-
ditelj ni bil deležen uspeha svoje-
ga dela, z najmanjšo enega centa
od kosa, bi prišlo 20 dolarjev na
dan. Tudi ta svota je lepa, ako se
pomisli, da je zagotovljena za celo
življenje. Vendar je gotovo, da za
slučaj, da ena ali druga tovarna
vzame izum, ga bo plačala name-
nu primerno. In tako bo končno
vendar enkrat prišlo do tega, da
bo naš rojak užival sad svojega
dela. Par let je od tega, kar so se
vrgli strojniki, ali vsaj kdor je bil
količjak nagnjen za iznajdbe, na
izum koleasa, ki bo sam od sebe
imel gonilno silo. Kolikor mi je
znano, ni nihče dosegel zaželjene-
ga uspeha. Dasi sem z marsikate-
rim rojakom, kakor tudi z ljudmi
drugih narodnosti o tej zadevi go-
voril. Taka koleasa se sedaj vidijo
le še med starimi ropotijami in le
malokdo se še spomni nanje. Ve-
liko pa jih je, ki delajo za najraz-
ličnejše iznajdbe. Vsem tem je pri-
poročati, da se glede avtomobilnih
iznajdb obrnejo na detroitske to-
varne, ker tukaj so največje take
tovarne in je v služanju sprejema
pričakovati največjih uspehov. Ni
stvari, ki bi bila dosedaj popolna
in ne potrebovala izpopolnitve.
Napredek je res velikanski na
vseh poljih, ali mej napredka ni
nihče zarisal. Zato je še vedno le-
po polje delovanja, kdor ima ve-
selje in zmožnosti k temu. Upam,
da mi bo nekoč dana prilika po-
ročati o doseženem uspehu na po-
lju iznajdb od strani našega ro-
jaka. — J. Hočvar.

(Opomba uredništva. Cenj. do-
pisknika prosimo, da nam ob tej
prilici naznani ime in rojstni kraj
dotičnega Slovenca-iznajditelja.)

Sazanov in rusko-japonska Zaveza.
Petrograd, Rusija, 14. julija. —
Sazanov, ruski ministrski predse-
dnik, je podal danes glede rusko-
japonske Zaveze sledečo izjavo:

Rusko-japonska Zaveza je le ne-
kaka posledica dolgotrajnih poga-
janj med Rusijo in Japonsko, ki
so se že vršila med letom 1907 in
1910.

Zaveza ni v nobenem slučaju ne-
varna ameriškim interesom.

J. H. Clarke namestnik Hughesa.
Washington, D. C., 14. julija. —
Predsednik Wilson je izbral za vr-
hovnega sodnika, za namestnika
imenovanega repub. predsedniške-
ga kandidata Hughesa, okrajnega
sodnika John Hessina Clarke-a iz
Clevelanda.

On je bil večkrat važna in upli-
na osebnost v demokratični stranki.

Predsednik Wilson bo predložil
imenovanje pred zbornico, da ga
bo potrdila.

Strah pred operacijo

Je marsikoga že napotili od naših zaslovljenih zdravil, da jih je poskusil pre-
ložiti na operacijo. In kakor čudežno se je zgodilo, da si je z našimi zdravi-
vili približal nevarno operacijo, bolečine in velike stroške. Imamo zahvalna
pisma, ki pričajo o tem jasno kot bell dan, notarsko zapriščena. Ker smo
prepričani o čudežno zdravilni moči naših zdravil, jih našim rojakom iskro-
mo priporočamo. Posebno vsem tistim, ki trpe na kroničnih boleznih. Bodisi
revmatizma, splošnih boleznih, oslabelosti, želodčnih, mehurnih ali ledčnih
boleznih itd.

Naslovite vsa pisma na:

J. F. DOLENC,

18 Beard Ave., West, Detroit, Mich.

Resnica o vstaji v Indiji.Dopisnik Chicago Daily News-a
piše iz Indije:

Pešavar, Indija, 18. maja. — V
parlamentu je bilo pred par mese-
ci sporočeno, da se je na indijski
meji vršil nek boj.

Casopisi je zelo malo omenilo
o tej aferi. Zavezniški optimisti
so jo gledali s pomanjševalnim
steklom, Nemci in pesimisti pa s
povečevalnim; prvi so jo smatrali
za malenkost, drugi pa za do-
godek zelo velike in resne važ-
nosti.

Prvi so rekli, da je le majhen
spopad z banditi, drugi pa, da je
to prvi korak velike indijske re-
volucije.

Svet napačno sodi Indijo. V
Italiji so mi trije uredniki, ko sem
jim povedal, da nameravam v In-
dijo, rekli: "Nikar ne, hodite; če-
mu se postavljati v nepotrebno
nevarnost? Tam je vendar revolu-
cija."

Ko sem prišel v Bombaj, sem iz-
gubil vse pomisleke glede "revo-
lucije" v Indiji.

Indijska vlada mi je takoj dala
dovoljenje, da sem preiskoval raz-
mere.

Res je, da je v Indiji nek mal
del prebivalstva, ki ni posebno
udan kralju, toda to je tako ma-
lenkostno, da ni vredno govora.

To so nekateri kraji v Afganista-
nu, ki stremijo po neodvisnosti.
Ti kraji so gorati, polni sotesek,
pečin, skoro nepristopni; nasele-
ni so z nekimi še napol divjimi
bitji, ki so zaneseni iz Afganecv.

Tartarjev, Indijcev in Židov. Ti
ljudje so živel samostojno življe-
nje več stoletij, ne da bi se bil
kdo vmešaval v njihove zadeve.

Vera — mohamedanska — je bila
menda edina vez, ki jih je skupaj
držala. Oni zahtevajo, da se jih
pusti pri miru in da se jim ne vsi-
ljuje nikake olke ali kaj slšnega.

Njih dežela je, kot že rečeno, skal-
nata, toraj tudi ne morejo živeti
od onega, česar pridelajo doma;
zato morajo pa ropati v bogatej-
ših krajih.

To je bila toraj revolucija v In-
diji, o kateri so Nemei pisali, da
je za Angleže opasna.

20,000 jih je napadlo.
Ko so čuli, da gre Turkom sla-
bo in da je turški sultan napove-
dal sveto vojno, so pričeli njih
verski — mohamedanski — vodi-
telji pozivati ljudi, da se združijo
in pomagajo sultanu ter tako na-
pravijo velik čin za svojo vero.

Zbrali so se skupaj v armado,
broječo 20,000 mož, ki so imeli vsi
fanatičen sklep napasti Pešavar.

Sovražnosti so se pričele goditi
in se tudi končale v Sakkadru, ne-
kem umazanem in majhnem selu,
ki leži nekoliko vstran od mesta
in trdnjave Pešavar.

Divjaki se niso pri napadu po-
služevali nikake strategije, tem-
več so napadali kot znajo pač
divjaki, zlasti pa še verski fanatiki,
brez presodka.

Se niso dobro prišli do omenje-
ne vasi in se vstavili na planoti,
ki leži okoli te vasi, se je pojavila
angleška kavalerija, infanterija in
artiljerija ter jih napadla.

Divjaki so sicer imeli moderne
puške in dobro streljivo, toda to
je bilo tudi vse. Dotedaj še niso
nikdar videli modernih topov in
konjenikov.

Ko so Angleži sprožili prvo hav-
bieo, so najbrže za nekaj časa vsi
oglušeli; poleg tega pa se niso ve-
deh, odkod ta ogenj in to grome-
nje prihaja. Divjaki so bili goto-
vo zelo hrabri, toda boriti proti
nasprotniku, katerega niso niti vi-
deli, ki je pa imel grozno orožje,
se niso mogli.

Toda Afganci se niso hoteli u-
makniti; čakali so, da bi se jim
sovražnik pokazal in jim dal pri-
liko, da bi se kajen spoprijeli.

Sovražnosti so se vršile par dni,
toda videč, da je vse njihovo ča-

kanje in prizadevanje zastonj, so
se umaknili v svoje griče in skale
ter soteske.

Divjaki so imeli nekaj mrtvih
in več ranjenih, katere so pa po-
brali s seboj; vsakega mrtveca so
hoteli dobiti, kljub temu, da so
Angleži nad njimi spuščali grozo-
vit ogenj, kajti največja stramota
je za katerega takega človeka, ako
mu more kdo reči, da so njegove-
ga očeta pokopali oziroma sežgali
v sovražni zemlji.

Videč, da so bili poraženi, so
Angleže — ali "sahabite" — pro-
sili za mir in izjavili, da se jim
pokore; obenem so jih pa tudi
vprašali, ako imajo kaj veliko ta-
kih stvari, ki bruhaajo ogenj kot
vulkan.

Angleži in indijski politični a-
gentje so jim povedali, da imajo
še celo takega ptiča, ki lahko po-
leti nad sovražnikom kot muha
nad kosom mesa.

Sklepanje miru.
Zastopniki oziroma poslanci u-
pornikov so prišli na dogovorjeno
mesto, kjer so se imeli srečati z za-
stopnikom angleške vlade.

Diplomati-divjaki so bili prej
tam kot angleški zastopnik. Ča-
kali so, čakali, toda nazadnje jim
je postalo že malo predloga in jih
je pričelo skrbeti, kaj bi to pome-
nilo.

Kar naenkrat so zapazili, da se
je z bližnje gore dvignil nek ve-
likanski "ptič" in frčal proti
njim; ko je priletel do njihove
bližine, se je pričel spuščati na
tla ter pristal skoro prav tik njih
in iz ptiča je stopil mož z velikimi
očali, — bil je zastopnik angleške
vlade. Vzel je s sebe usnjato oble-
ko, očale in čepico ter pozdravil
glavarje.

Potem je bilo lahko; divjaški
glavarji so postali kot ovce. Vse
so privolili, najbrže iz strahu, da
ne bi prišli v kak konflikt s taki-
mi ptiči in z ognjem, katerega so
bili že okusili.

To je bila toraj revolucija v In-
diji, o kateri so Nemei pisali, da
je za Angleže opasna.

Melanholija.
Ko iz lesov prihaja mrak,
se bliža tih tvoj korak
in krila temna ti šumijo.

In komaj roka ti drhti
in komaj struna ti brni,
ko mračno poješ melodijo.

Ko snežnobelo vzpneš roko —
že dan zamrl je za goro,
ves svet je teme brezmejno morje.

In jaz počivam v temnem dnu,
beže valovi brez miru,
nikjer ne vzpenja se obzorje.

In vama zreš, ti blede moč,
in v krognikrog le sen, le noč —
in v snu zveni ti melodija.

In kot se roka ti blesti
in kot ti tožen spev ihti,
drhti srce, melanholija.

POPRAVEK.
V sobotni številki v članku "Iz
Nemčije" se je vrnila neljuba po-
motava. V članku se nahaja en od-
stavek, ki se ima glasiti sledeče:
"Naše orožje je osvojilo v tej
vojni več kot en milijon hektarov
(2,471,000 akrov) zemlje, katero
smo vse obdelali in obljubuje se
nam lep pridelek."

ISČE SE AGENTE: Premogarni in te-
kaki. Če imate dovolj od težkega dela,
mi vas nudimo kako se napravi od
\$100.00 do \$150.00 na mesec s lahka.
Pišite takoj po natančno pojasnila na:
Coal Miners Home Promoting Co., No.
314 House Bldg., Pittsburgh, Pa.

Za vsakšno obliko ali odgovorno ne
odgovarjamo ne odgovarjamo.

NAZNANILO.

Članom društva "Planina" št.
14 S. D. P. in P. Družbe v John-
stownu, Pa., se naznanja, da se vrši
prihodnja redna seja dne 23. ju-
lija, in sicer ob 10. uri dopoldne.
Pri zadnji redni seji je bilo skle-
njeno, da se mora te se je vsak
član vdeležiti in kdor se ne vde-
leži ter ne naznani zadostni vzrok
še pred sejo, bo črtan iz društva.
Zato tempotom vse opozorim na ta
sklep, da ne bo potem katerega opo-
rekanja. Pridite vsi ali pa pravo-
časno javite vzrok, ki vas zadržu-
je od seje. Rešiti imamo več jako
važnih točk.

Josip Glavač, tajnik.

(17-18-7)

ŽENITNA PONUDBA.

Fant, star 26 let, se želi spo-
znati s slovenskim katoliškim de-
kletom v starosti od 20 do 27 let
v svrhu ženitbe. Resne ponudbe
pošljite na:

S. N. Yourk,

East Helena, Mont.

(17-18-7)

NAZNANILO IN VABILO.

Naznanjam, da priredi društvo
reda katoliških borštnarjev št. 1640
v Collinwoodu, Ohio, svojo
PRVO VESELO ali PIKNIK
dne 30. julija

na Kasteleovih prostorih v Not-
tinghamu. Ker bode dne 15. avgu-
sta eno leto odkar se je društvo
ustanovilo, je torej društvo skle-
nilo, da priredi piknik ob priliki
enoletnega obstanka. Zatoraj va-
him vsa društva iz Collinwooda in
okolice, da nas blagovolijo pose-
titi na omenjeni dan. Ravnotako
vabim posamezne rojake in roja-
kinje, da nas s svojim obiskom
počaste. Brata borštnarje našega
dvora pa opozorim, da se piknika
bolj polnoštevilno vdeležijo kakor
pa navadnih sej.

Toraj na plan, po hribih se dela
dan! Dne 30. julija bo mnogo za-
bave pri rojaku Kasteleu v Not-
tinghamu!

John Mesec, zapisnikar.

Odgovornost Nemčije in Poljaki.

Poljska delegacija, ki se je sestajala iz zastopnikov vseh večjih poljskih organizacij in Združenih držav, je dala predsedniku Wilsonu pretresljivo povest o razmerah v Poljski.

V povesti ste čitali, da je umrlo najmanj 70 odstotkov otrok izpod sedmega leta, ker niso imeli potrebne hrane; dalje, da so otroci primorani sesati lastne roke, da si tako tolažijo glad.

Predsednik Wilson jim je odgovoril, da je storil vse, kar je bilo v njegovi moči.

Tozadavne pozive je poslal angleški in nemški vladi, da "bi dali dovoljenje, da bi se moglo napraviti to človekoljubno delo".

Angleška vlada je svoječasnno odgovorila, da bo pustila hrano za Poljsko skozi angleško blokado, ako Nemčija garantira, da ne bo te hrane rabila za vojaške namene in ako bo v zameno ali povračilo preskrbovala z boljso hrano balkanske narode, ki so pod njeno oziroma njenih zaveznic oblastjo.

Nemčija ni hotela kaj takega obljubiti ali dati tozadavnih garancij.

Tako je zdaj vse od Nemčije odvisno, ako bo dovolila, da bo šla hrana na Poljsko.

Od nje je odvisno, ako bodo mogli Poljaki in Amerikanci v Združenih državah pomagati stradalim poljskemu narodu, ki obstoji istakotko iz ljudi kot kak drug narod.

Nemčija je Poljsko osvojila, zato je njena sveta dolžnost, da po dolžbah mednarodnega prava "skrbi za življenje in lastnino v osvojenem ozemlju".

Nemčija ne skrbi in ne protežira poljskih življenj.

Celo življenja majhnih poljskih otrok ginejo vsled pomanjkanja in grozne lakote, ki razstja malone po celi Poljski, ki je še pod nemško oblastjo.

Pa če bi bilo samo to, bi se sicer lahko zgražali, toda še veliko bolj zasluži Nemčija, da se nad njo zgražamo v tem slučaju, ker ne pusti, da bi tuji človekoljubni s pomočjo njenega sovražnika pomagali ljudstvu, ki trpi vsled njene krute roke.

Nemčija odgovarja za smrt nedolžnih poljskih otrok in nihče drugi.

Nemčija odgovarja, ako bodo poljski otroci še naprej umirali od gladi, in nihče drugi!

Ravnokar je došlo poročilo, da je nemški poljedelski minister izjavil, da Nemčija nikakor ne trpi takega pomanjkanja kot se piše v nevtrahnih sovražnih deželah.

Prisopnil je tudi, da ima Nemčija veliko pridelkov iz osvojenega, namreč poljskega in belgijskega ozemlja, s katerimi si veliko pomaga, da ni treba nemškemu narodu stradati.

Torej tako! Nemei jedo prideleke, ki jih dobijo iz poljskega ozemlja, poljski narod mora pa stradati!

Obžalovanja je vredno, da se še dode ljudje, ki vpijejo slavo nemški "kulturi" in nemškemu postopanju napram narodom, ki so morali v sedajni vojni in že poprej pretrpeti največ muk in boj za svoj obstanek. —č.

Kralj Konstantin.

Atene, Grško, 16. julija. — Pri požaru, ki je nastal v kraljevi rezideni v Tatuju, se je grški kralj z veliko težavo rešil. Ako bi ne bilo v bližini par vojakov, ki so nezvestnega odnesli na sveži zrak, bi bil postal žrtev požara. — Ognje-gasei so požar pogasili.

Pariz, Francija, 16. julija. — Pri požaru, ki je nastal v kraljevi rezideni, je izgubilo 32 oseb življenje. — Policija je prepričana, da je požar nastal ponesreči.

Nemški balon v Carigradu.

Amsterdam, Nizozemsko, 16. julija. — Včeraj je dospel v Carigrad nek nemški vodilni balon. — Prebivalstvo ga je navdušeno pozdravilo.

Obstreljevanje.

Rim, Italija, 16. julija. — Avstrijski zrakoplovi so včeraj obstreljevali Bescio in Parmo. — Bombe so povzročile precejšnjo škodo.

Trojčki.

Soproga Charlesa Mayera v Hoboken je porodila trojčke. Prvi tehta tri, drugi dva in pol, tretji pa dva funta. — Mati in otroci so zdravi.

Kletev zavrženega srca.

Fr. S. Finigar.

Krog mojega doma se je pasla umazana, pepelkasta megla, ki je trdovratno in leno zapirala vsak razgled, zastirala ves božji dan solnce, da se je zdelo, kakor bi zaklenila vse vedre misli v svinčeno ječo. Ne vem, koliko reči sem se lotil, pa vse brez uspeha.

Vse moči so bile ukovane v čudno stagnacijo; vun se mi ni hotelo, v sobi sem bil zopet nervozno-nemiren, da sem se presedel s stola na stol. Težko sem čakal noči, ki je, dasi temnejša, vendar bolj prijetna kot tak leni dan — brez življenja in brez luči.

In prišla je noč prav zgodaj. Sedel sem k pultu in iskal po mizici rokopis nekega prijatelja.

Ko tako iščem, zadenem prav na dnu mizice na šop pisem, ki so bila povezana z obledelim rdečim trakom. Deset let jih že nisem pogledal. Kar pozabil sem iskane rokopisa, razvezal šop in začel pregledavati liste davnih spominov.

Nikomur nisem pisal. Samo tebi. Jaz grem tako daleč, da me ne vidi nikdar več znano lice. — Veš, zakaj grem? Saj ti je znano, zaradi nje, zaradi Mine. Nikoli nisem kiel, nocoj pa kolnem — njo, samo njo. Vso srečo sem ji ukel — boš videl —

Tako pričetek pisma, katerega ni pisala roka, ki se je mnogo trudila s peresom. Črke so bile dokaj solarske. A slog je kazal, da je pismo pisano s srčno krvjo. Pretrgani stavki, vzkliki, izpuščene besede, vse je pričalo, da je Tone drgetal razburjenosti, ko je to pisal.

Da, skoraj sem ga bil pozabil. A po tem pismu se je zbudil preživo spomin na prijatelja. Bil je posebej, toda plemenita duša in neskončno rahlega srca. — Jaz čijak, on — tesar, pa sem vendar preživel lepe ure z njim.

Povečujem mu ta večer. Stari nadušljivi oče je kašljal pri peči. Po sobi je vladala tema.

— O, para ti parasta! Tako je vzdihoval stari, ko se je odkašljal in prizidoval kapaste trepalnice pod mogočnimi sivimi obrvmi in gledal topo skozi okno, ki je bilo kakor siva lis v steni.

Zunaj je svetila mrkla mesecina.

— Ga ne bo, kali? Ob palci je drsal skozi duri v vežo in se kašljaje ustavljal na pragu ter strmel s širokoodprtimi očmi po shojeni stezi, ki je vodila do kajžice.

— Ko bi vsaj umrl! — Ali pa naj bi bila Urša malo še potrpela na svetu — Treba ji še ni bilo umirati — O, para ti, para — Aha, zdaj —

Zagnal je deda kašelj, da se je krčevito sključil in se trdo oprl na roglasto palico.

— Oče, zakaj pa niste v hiši? Zunaj še bolj kašljate.

Sin krepke postave, s suknjičem čez ramo je ljubeznivo ogovoril očeta, ga prijel z eno roko pod pazduho in vedel v hišo. Stari je sedel v svoj oguljeni kot k peči, sin je pa prižgal lojevo svečo. Na mizo je postavil v plavuto ruto zavezan lonec.

— Sem mislil, da te ne bo. — Par tramov smo morali še potegniti na zid. So pa težki, in podnevi ne utegnejo ljudje priti pomagat.

— Seve, seve. — E, povsodi imajo dela.

— Oče, večerjo sem vam prinesel. Poglejte, kava je, s poglačno podrobljena.

Oče je bil lačen in hitro je zato vstal in trkal s palico k mizi. Slastno je jedel iz piskra.

— Ti ne boš? Odahnil se je in postavil žlico pokonecu.

— Sem že, ta je vsa vaša. — Par tramov smo morali še potegniti na zid. So pa težki, in podnevi ne utegnejo ljudje priti pomagat.

— Oče, večerjo sem vam prinesel. Poglejte, kava je, s poglačno podrobljena.

Oče je bil lačen in hitro je zato vstal in trkal s palico k mizi. Slastno je jedel iz piskra.

— Ti ne boš? Odahnil se je in postavil žlico pokonecu.

— Sem že, ta je vsa vaša. — Par tramov smo morali še potegniti na zid. So pa težki, in podnevi ne utegnejo ljudje priti pomagat.

— Oče, večerjo sem vam prinesel. Poglejte, kava je, s poglačno podrobljena.

Oče je bil lačen in hitro je zato vstal in trkal s palico k mizi. Slastno je jedel iz piskra.

— Ti ne boš? Odahnil se je in postavil žlico pokonecu.

VOJAKI ŠESTEGA INFANTERIJSKEGA POLKA V MEHIKI.

— Ona bo lahko doma vse lepše popravila in oprala ras bo, pa zašla in skuhala nam bo — saj vidiš, kako je nerodno, ko sva kar sama dedca pri hiši.

Zopet molk. Tone še ni na to nikdar mislil v življenju. Deset let še ni bil o Urše, rajnice matere; navedel se je kuhe in drugih ženskih del, pa je mislil, da je tako najbolje.

— Oženil? Katero bi pa jemal? — Danes je bila Marinčkova pri meni. Mino je ponujala.

— Miho? Zategnjeno je bilo to vprašanje. Tone ni znil nobene besede več.

Pridno je drgnil z oslo po sekirah stari je tudi molčal in zlezal počasi na trdo ležišče, sin je pa ugasnil luč in se zleknil na klopi pri peči.

Mina... Mina... Mina... Poznal jo je dobro. Šivilja je bila Marinčkova Mina. Na koncu vasi sta imeli z materjo majhno kajžo in vrtec krog nje.

Mina — seve. Kako bi jo poprašal? Ali me bo marala? Prelepa je. Moj obraz je kozav, pa musta mi stoji na dež. Drugi imajo lepo sesvedrane, moje pa ne stoji drugače —

Potipal se je pod nosom... Pa če je mati rekla, mora že Mina tudi biti zame. Saj me je zadnjič tako lepo pozdravila, ko sem prinesel nekaj šivat.

Da, šivala bi, jaz pa tesaril; pa bi se des lahko živelo — Mina — Marinčkova —

Prvo noč je Tone prečul v svojem življenju, razen tistih dveh, ko je mati ležala na mrtvaškem odru.

V soboto je prinesel Tone na večer domov kos platna. Ko je oče večerjal, si je šel sin pred vrata umivati smolaste roke. Potem je pospravil z mize, ognil suknjič stisnil platno pod pazduho, zaklenil bajto in šel.

Očetu ni nič povedal, kam da gre. Ej, mnogo je že hodil Tone, mnogo, pončel n podnevu, nevihte so ga podile, bliski in gromi so ga spremljali p osamotah, ko se je vračal z dela domov — a — zanj ni bila nobena pot pregrda, nobeno vreme predvijo...

Toda nocoj me je zastajala noga. Sree je menda prvič začutil v prsih, ki mu je bilo tako močno, da se je čisto ozrl, če ne greda morda kdo za njim. Zbiral je besede, iskal stavkov, izmišljal si izgovorov, kako bi začel pri Mini. Čim bliže je bila Marinčkova kajža, tim težja je bila njegova noga.

— Da so si morali oče izmisлити to sitnost! Ali mi je tega treba? Kar nazaj bi šel. Ali zopet ga je vlekel z nepoznano silo.

Skozi okna Marinčkove kajže je gledala luč. V sobotih je Mina šivala pozna v noč.

Pred durmi je Tone še nekoliko postal. Prisluskal je, če ni morda kaj ljudi v hiši.

Tihota. Pokljukal je. Marinčkova je prišla pala v vežo in odinila leseni zapah.

— Sem mislil, da ne boste več pokonecu, pa res ne utegnem sicer priti; to-le platno sem kupil, sem rekel, bo pa za srajce, jih bo Mina naredila, če kaj utegne.

Tone je govoril hitro, kar ni bila njegova navada.

— Lej ga no, Toneta! Le noter pojdi! Pri nas ni izlepa delopust; ima deklič na pretege dela. Kar posli bi jo.

S trsko mu je svetila skozi vežo v čedno pobeljeno izbo, kjer je med belim platnom sedela za mizo — Mina, belih rok in beloga lica — bolj od platna.

— Mina, za srajce sem prinesel. Na, pogled, če bo tole prazne.

Mina je odložila šivanje na koleno, pogledala dobrovoljno Toneta, potem segla po tkanini — na sredineu se ji je svetil rumen naprstnik — potipala praznjo pa se zopet ozrla v Toneta, ki si je popravljaj suknjič, ker mu je slezel z ramen.

— Oho, Tone, to je za ženine! Kaj se boš?

Krog precej bledih ustnic ji je igral čuden, sarkastičen smeh.

Tone tega ni videl. Njegovo silvo oko se je pa vprašajoče uprl v Toneta.

— Že vse ve, sem že rešen. — I, saj mi ne kaže drugače.

Pri nas je tako nerodno, ker ni nikogar pri hiši.

Sedel je za vogel mize, klobuk pomaknil nazaj in se naslonil na roko.

Mina je pričela hitro ubadati in je strmela nepremično v šivanje.

Stara se je oglasila izza pečka: — Le se, le, Tone! Kaj boš čakal!

— Kaj ne, mati! Naš oče tudi tako pravi!

— Ali imaš že izbrano? Pri nas se veliko izve, ker vedno kdo pride, pa o tebi še nič ne govore.

Mina ga je zopet pogledala in z belimi zobmi hitro odtrgala dlakico nitke, kater je vdevala v šivanko.

Tone je brez potrebe zakašljaj, predsedel se nekoliko ob mizi in že šel po sapo, da ji pove kar odkrito, čemu je pravzaprav prišel.

Pa se je oglasila mati izza pečka in lezla govorec na tla.

— Oh, tak-le delavec, tako priden, ki kaj zasluži, pa živ človek mn ne more reči napak besed — oh tak-le fant — deset na en prst —

— Pomila še nisem. Le zmenita se za srajce.

Stara je nateknila velikanske copate in se izmuzla v vežo pred pečo.

Tone je bil v silni zadregi. Ni mogel takoj izpregovoriti.

— Mina! Komaj je izpregovoril.

— Kaj? Nič ni pogledala od dela.

— Veš, Mina, saj pri nas bi se ji res ne godilo slabo. Nekaj že imam, zasluži se tudi vsak dan, pa bi se že živelo — ali ne, Mina?

— Boljše bi se ji godilo, kakor pri najboljšem kmetu.

— Kaj ne, Mina! No, kaj — praviš?

— I, saj sem rekla, da bi ji ne bilo nič sile.

Mina ga je zopet pogledala v devajoč v šivanko. Njene oči so žarele v svitu luči, krog ustnic je p aležal pomilovalen smeh.

A Tone ga ni videl in ga ni umel.

— No, Mina, reci, no! — Ali si čuden nocoj! Kaj naj rečem?

— I, no, da bi ji res ne bilo sle! Pa kako bi jo rad imel. Če bi ne mogla kdaj sama podelati, pa bi ji pomagal. Mina, jaz — znam vse, še kuhati!

— Mala nebesa, bi imela pri tebi.

— Kaj ne, Mina! Kaj misliš, no!

Mini je blo jasno, kaj vpraša Tone. Rdečica ji je plula v belo lice.

— Ko te pa skoro nikoli ni k nam!

— Saj me res ni bilo. No, zato nikar ne bodi huda. Pa pridem zdaj. Boš videla. Črez teden ne utegnem, takole ob nedeljah poldne pa. Kaj ne, Mina, pa se tova pomenila!

— Tone, le pridi, le —

— Ali oče še kašljajo? — Mati se, je vrnila v izbo in zadovoljna gledala Tonetovo razgredo lice.

S starim bova kašljala vsak na drugi strani peči. Kaj malega še tudi premakneva pri hiši, eno kajžo bomo prodali, on bo zunaj služil, ona pa notri. —

Tako je računala starka.

— Nahuha, saj veste, mati. — In pa leta, seve; le oženi se; bo tudi za starega bolje —

Tone se je vračal domov; njegovo sree je vriskalo, prepreno s čuvstvi, katerih doslej ni poznalo.

Tone je hojeval k Marinčkovi v vas, delal na vso moč, stiskal vsak krajcar, krog hiše pa popravljaj in pospravljaj, belil in snajl, da ne bi mogla reči nevesta tako ali tako.

In ljudska sodba se je širila: — Res, pripraven zakon bo tole —

V nedeljo je stala sredi vasi gruča fantov. Med njimi je bil zopet Kebrov Matevž, najgorši fant cele vasi.

Tako ni nihče nosil kastoreja, tako niso nikomur pristojala kriva peresa za trakom, nihče ni znal tako plesati, tako vriskati in peti kakor Matevž. Njegovo lice je bilo nekako zagorelo, a lepo okroglo in gladko obrito. Pod nosom je imel navihano zafrnjene brke, izpod kastoreja so mu silili bujni, črni kodri.

In kako je on hodil v visokih, škripajočih škornjih! Kakor vlit je bil v gamsove, in rožast zametast telovnik se ga je oklepaj kot bi z njim rastel.

— Kako je bilo, Matevž, povej no, ko si sedel celo leto?

— Dobro! Več smo mesa pojedli kot vi doma. In še zaslužil sem. Poslušajte!

Požvenketal je s tolarji v žepu.

— Pa res ni sile, če ga zapro.

— A kaj še! Ne veste, kakšni fantje smo bili skupaj! Take smo utrinali včasih, da se je vrag čudil.

— Ali te je bilo danes kaj sram, ko si prvič šel po vasi?

— Sram, šavra! Kako si otročji! Če si zato zaprt, ker si tat, seveda, potem beži in se skrij! Če pa na žegnansko nedeljo kakemu zabavljaču pošteno rebresca porahlaš, to pa vendar ni nič takega. O, le čakaj, če bo treba, saj se bomo še! Toda ne več tako — neumno. Netri se vsega nauči, naj bolj pa tega, kako moraš govoriti, da te ne zapro. To — o vam-tiči! Jezični dohtarji naj se kar skrijejo pred njimi!

Nekaj fantov, vernih sodrugov bojevitatega pretepača Matevža, se je glasno krohotalo njegovim besedam, drugi so se pa odmikali in kmalu tvorili gručo zase in odšli drugam.

— Nekaj si pa vendar na škodil, ker si sedel.

— Kaj neki?

— Dekle si izgubil?

— Katero? Saj ne vem — ker so vse sile za menoj.

Zopet prostaški smeh.

— I, no, Mina se moži!

— Marinčkova?

— Da, tista!

— Naj se, strdona punca! Maram zanjo!

— Kako se dela! Lažeš! Jaz pa vem, kako si jo rad imel.

— Ona mene — to je res. In da je res — čakajte — kdo jo pa jemlje?

— Tone s kajže!

— Tisti kozavi kozar! Hahaha! Da je res, kar sem rekel, vam povem, da ga ne bo vzela. Prej mogoče! Boste videli, kako bo tonu!

— Tone, le pridi, le —

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirana dne 21. januarja 1902 v državi Pensilvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wya.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAO PODVÁSNÍK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNICK, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

FOROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Družbeno glasilo: "GLAS NARODA".

trolastemu Tončku zajec pot pretekel! Hahaha! —

Solnce je bilo še nad goro. Počev so padali rdeči žarki skozi okno Marinčkove hišice in obsevali roke Mini, ki je zgrinjala bele obleke na mizi. Njene roke so bile nežne in bele, da so jih skoraj presevali solnčni prameni.

Materi ni bilo doma. Mina je bila zatopljena v misli na bodo

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or Box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 588, Salida, Colo.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEO, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, šte. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st. od društva Slovenec, šte. 114, Ely, Minn.

Vai dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne poizdatve, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode osiral.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Sosed.

Povest. — Spisal Batog.

I.

Poklne je zvonilo. Mili glas vaškega zvona se je razlegal po ozki dolinici tja do nizkih zelenih gričev, kateri so oklepali v polkrogu vasico Žarno. Majhna je bila vas, komaj je štela trideset hiš. A imela je svojega duhovnika, imela svojo ljudsko šolo. To je zadostno kazalo, da so bili prebivalci te vasi zavzeti. Vedeli so, kolikšna dobrota je, ako je blizu duhovni gospod; vedeli, kolikšni koristi donaja dobro urejena šola. Zato so pa oba, gospoda duhovnika in gospoda učitelja, spostovali in ljubili. Maršičko se je zatekel v župnišče, ko mu je bilo treba dobrega sveta. Tudi šola je bila vsakomur odprta, kateri si sin ni znal raztolmačiti kakšnega pisanja. Korist take vzajemnosti ni izostala. Ljudje na Žarnem so se med seboj ljubili in spoštovali. Le redkokdaj se je pri- petilo, da sta se dve sosedi zbe- dičili. In še tedaj bi bila stvar kmalo končana.

"E kaj, kdo se bode za kaj ta- kega kregal", rekla je vselej gos- poletnejša; "ko bi zdaj-le gospe- mimo prišli in bi naju skisali?"

"Prav prav", odgovori druga in obe izgineta v hišah.

Tako se je večidel končalo vsako besedovanje.

Sveti mir je tedaj vladal nad Žarnim in blagostanje se je udo- mačilo med prebivalstvom. Pa no- bena reč na svetu ni večna. Tako je tudi nek dogodek razburil du- hove na Žarnem in po hišah je šu- melo, kakor vrše valovi na razbur- kanem morju.

To vam pa hočem zdaj pripove- dati.

Na koncu vasi ob bistrem potoku sta stali dve hiši. Prva, visoka in lepo pobeljena, je kazala, da prebiva v njej premožen kmet. Prostorno dvorišče pred hišo je bilo snažno pospravljenno. Na des- ni so bili hlevi za živino in ske- denj, a na levi vrt za različno ze- lenjavo. Dve visoki jablani pa sta stali v nasprotnih kotih na vrtu, kakor dva mogočena stražnika. Tja je gospodaril Jakob Dobnik, naj- premožnejši vaščan.

Takoj na drugi strani imenova- nega vrta je imel svojo hišico Ju- rij Vodeb. Tiata hišica se ni mo- ga nikakor primerjati s prej opi- sano. Bila je nizka in krita s še- slamo. Pred njo je bilo tudi dvo- rišče, a zelo majhno, in hlev na le- vi, stani komaj za tri repe. A še teh ni bilo notri. Ko je pri Dob- niku prevečevalo sladko seno do trideset glav, samotarila je pri Vodebu edina kravica. A dasi se je videlo tukaj siromaštvo, ven- dar je bilo tudi tu vse v lepem redu in snažno. Vsaka reč je bila na svojem mestu in kazala umne- ga gospodarja. Zato se je pa tudi mala imetlija dobro obnesla in v

vsakim letom si je Vodeb bolj o- pomogel.

Poklne je tedaj zvonilo. — Pri- jazni žarki pomladnega solca so poljubavali ravnokar razveliki be- lordeči cvet Dobnikovih jablan. Bliznji griči so bili odeti v pra- nično obleko, katero jim je nana- vo prinesla težko pričakovana vi- gred. — Bila je nedelja. Vse okoli je bilo veselo. Vrabei pred hišo so se valjali po pesku ter kričali, ka- kor razposajeni paglavci. Visoko v zraku je krožil kragulj ter z bi- strim svojim očesom željno gledal mastno perotino na Dobnikovem dvorišču. A nanjo si ni upal, kajti sedel je na klopi pred hišo stari Dobnik in mislil kadil iz kratke svoje pipice. Mož ni bil videti ve- sel. Nagubane lice mu je bilo temno in oči so gledale nekako otožno v veseli svet. Bil je Dobnik moč šestdesetih let in velike rasti, a starost je tudi njega nekoliko sključila. Sneg mu je pobelil lase. "Vse bi še bilo", dejal je včasih, "le noge me nočejo več nositi." In res je bil slab v nogah. Temu si je pa menda bil kriv sam. V mladih svojih letih je imel namreč mnogo kupčijskih potov. Po teh potih se je mož pa le vozil, kajti že takrat je bil premožen in je imel v hlevu več konj. Malo je ho- dil peš. Ako se pa človek vedno in povsod le vozi, ošibe mu noge. Tako se je godilo Dobniku. — Kaj naj vam povem o njegovem zna-čaju? Bil je pošten, delaven, var- čen, a zraven mož blagega, za vse dobro vnetega srea.

Ko je zvonilo, je snel Dobnik klobuk raz glavo in odmolil.

"Dolgo ga ni; kaj pravš Bar- ba, morda je slabo opravil?"

Obrnivi se proti kuhinjskim vratom, je govoril postarni žens- ki, katera je v kuhinji pomivala posodo.

"Pa res", odgovori ona ter dela dalje.

Barba je bila sestra pokojne že- ne Dobnikove. Bila je bolehma in je že dolgo bivala v Dobnikovi hiši, prej je pomagala, a zdaj je po smrti pokojnice gospodinjala sama. Bila je omožena, a zelo ne- srečno. Mož ji je napravil vse pre- moženje in z ostankom pobegnil v Ameriko. Bog si vedi kam. K sreči je bila sestra dobra in Dob- nik usmiljenega srea. Da jo je vzel k sebi, kjer se ji je bolje go- dilo kakor v zakonu.

Kmalo se zaslisi iz dalje poket konjskih kopit, v prah zavil voz se je naglo premikal proti hiši, kjer je obstal. Z voza stopi kre- pak mladenič ter izprezaje konja ogovori Dobnika:

"Vse dobro, oče, jutri bode vse v redu!"

"Dobro, Janez, ali dolgo te ni bilo. Čakali smo te sinoči. V nede- ljo se ne spodobi vozariti okoli. Ali si bil pri sveti maši?"

"Bil, zjutraj na Kozjem."

"No, da vsaj tega nisi zamudil. Zdaj pa pojdi južinat. Mrzlo je že."

Rekli hoče Dobnik sam spravi- ti

konja v hlev in pokrmiti, kar rav- no ni bilo hlapec doma, a sin pravi:

"Le pustite, oče, vam se ni tre- ba mčiti. Ko poskrbim za žival, potem že pridem."

Kmalo je bilo vse v redu, sin in oče sta sedela v sobi za mizo. Z veseljem opazuje Dobnik sina in molči. Imel ga je rad, in kako tu- di ne! Saj je bil Janez edinec, ka- teri mu je od sedmero otrok še ostal. Vsi so v mladosti posrli za jetiko, ki so jo podedovali od ma- tere, katero je tudi klanco zimo Bog k sebi poklical. Povsod je imel srečo, le v družini ne. Spo- min je Dobnika težil in bal se je še za Janeza, kateri mu je bil edi- no veselje, dasi je bil ta po zama- nje videti krepak fant in popol- noma zdrav. Kaj bi počel, ako bi še njega izgubil!

"No, ali je staremu Petru bo- lje? Ali ti je plačal dolg?"

"Ne še, oče. Ali odravel je in prav zato me ni bilo že sinoči. Pri- šel je namreč iz mesta šele zvečer. Denarja pa ni imel in prosil me je, naj počakam do jutri, ker ima od nekdaj dobiti. Tam nisem hotel čakati, a jutri pojdem zopet tja."

"Dobro. Zdaj pa še nekaj!"

Umolknil je Dobnik in nekoliko časa gostejše oblake izpušal iz svoje pipe. A kmalo je dejal:

"Glej, Barba je stara. Vsega ne more sama več opravljati. Ko do- biš od Petra onih osem tisoč kron, pojdeva v mesto k notarju in pre- pustim ti gospodarstvo. Potem pa več, da si moraš poiskati neve- sto."

Sin molče pokima. Ni bil vajen očetu mnogo odgovarjati. Storil je vselej, kar mu je ta veleval.

"Čejeva bi bila zate, kaj mi- sliš?" reče še oče. "Imela bo lepo doto in pridna je."

"Pa naj bo", de sin in vstane, da pogleda v hleve.

Zadovoljen je bil Janez z oče- tovim predlogom. Vesel je bil, da ima tako skrbnega očeta. A naj- bolj ga je veselilo, da je oče iz- bral njemu Čejevo Franico. Saj je že dolgo mislil nanjo, a pove- dal ji je ni bil še nikoli, da jo ima rad. Pa čemu tudi? Katera se bo- de pa branila biti nevesta boga- tega Dobnika?

Ko se je zmrčilo, odmolila je Barba rožni venci in družina se je podala k počitku. Zvečer v krème ni zahajal ne stari Dobnik, ne Ja- nez. Le popoldan ob nedeljah si semtertja videl Janeza pri kozar- cu vina. Nocoj pa dolgo ni mogel zaspati. Premišljeval je o stvari, katero je bil sprožil oče. Prihod- nost se mu je kazala tako lepa! In kako je hotel živeti? Posestvo mora rasti, delo očetovo mora pod- njegovim vodstvom še bolj uspe- vati in vse to bode vodila Fran- ica!

Zadovoljen sam s seboj je vstal drugo jutro še predno je solnce pogledalo iz bližnjih gričev.

II.

Lep dan je bil. Vse prebivalstvo iz Žarnega je hitelo na bližnje njive. Ostajali so doma sami otro- ci. Po njivah pa je vse oživel. Pred Vodebovo hišo je bil naložen voz gnoj. Stari Vodeb, mož pri sedemdesetih letih, siv in sključ- čen, a dobrasrčnega obraza, je stopil ravno v hlev, da bi vpregel kravico v voz. Njegov sin Matija je bil čvrst mladenič srednje ra- sti, lepega, zagorelega obličja. Najgorši fant je bil v vasi. Nje- gova sestra Marica in mati Neža sta bili že na polju.

Prav ko hoče Matija pognuti kravico iz dvorišča, prikaže se stara Barba pri vrtni ograji, ka- tera je ločila hišo Dobnikovo od Vodebove.

Kakor je že to ženska navada, da se mora kaj pogovoriti, sicer zastane jezik, nasloni se tudi Bar- ba na vrtno ograjo. — Mimogre- de omenimo, da sta bili Dobniko- va in Vodebova hiša od nekdanj prijazni.

"Bog daj srečo, sosed!" reče Barba, držeča v roki šop peter- šilja. "Ali vozite tudi vi gnoj?"

"Tudi, tudi; zadnji čas je", od- govori Matija ter hoče pognuti. Ali ona ne neha.

"Tudi mi bi danes vozili, ali Ja- nez mora iz doma precej popol- dan; hlapec je nekaj obodel, dru- gega pa ne moremo dobiti."

"Kam pa gre Janez?"

"I, terjat gre na Kozje. Menda bo prinesel danes štiri tisoč do- mov."

Barba je imela poleg vse svoje poštenosti tudi to lastnost, da je sebe in svoje ljudi rada švalila.

"Štiri tisoč?"

Oba se začudita. Mlajši pa še zalostno dostavi:

"Oj, ko bi jaz le polovico tega imel, tedaj..."

Toda stavka ni dokončal, samo

oči se so san nekako čudno za- jaskrile.

Barba je menda to zapazila, kajti nasmehnila se je in prista- vila:

"Boš že še dobil, boš. Saj si priden — oženi se! Saj se bo tudi naš Janez. Pa tega ne smete no- benemu povedati!"

"Katero bo pa vzel?" vpraša Matija.

"I, glej no, menda Čejevo Fran- ico!"

Matija ni dalje vpraševal. O- bledel je in se ugriznil v ustnici. Potem je pa hitro poglaval kravo in ne spregovorivši besedice, je zamisljeno stopal za vozom.

"No, tega je pa nekaj pričelo", govori Barba sama s seboj, ko za- pazi to naglo in čudno izpremem- bo. Potem pa stopa počasi z vrta proti hiši, kjer je Janez priprav- ljal voz za odhod.

Popoldne pa je oddrdal po beli cesti proti Kozjemu. Iz eveto- čega grmovja so ga pozdravljali drobni ptici, hvaleči z glasnim petjem Stvarnika, kateri je poda- ril tako lep dan. Biserna voda je šumela veselo ob cesti in Janezu je bilo tako lahko pri sreči, da bi bil kar zaukal.

(Dalje prihodnjaj).

Vrnitev zmagane vojske.

Mračno pojo zvonovi, šumni vetrovi plakajo v mrak. Prapori vihrajo, trepetajo, z jekom polnijo zrak.

Vrstijo se čete, kot senice proklete. Temne so vsem oči, pesem iz grl zveni tožna, žalna — Daljna so polja, daljna, kjer so prelili kri.

Prazne so tam vasi, dim se čez nje vali, suha so polja. — Tam onemogla sokolja krila so, pala na tla, nad njimi se vran grohota — tam vojska spi.

Spi in nič več ne sanja. Ne reka bučeca ne moti ji spanja, ne loza šumeča, ne grum, ki se v daljah rodi in nad trupli beži...

Vrste gredo in gredo, več ne pojo, le sablje rožljajo zamolklo, brez zvoka.

Mračno pojo zvonovi, šumni vetrovi plakajo v mrak. Prapori vihrajo — konji peketaje vojske zmagane čez tlak.

Ameriški parnik se je ponesrečil.

Charleston, S. C., 14. julija.

Sem se poročam, da je v bližini tu- kajšnje obale nasledel parnik "Hec- tor". Na krovu je bilo 142 mornar-jev, ki so se pa rešili.

20 LET JE
TRPEL NA
ŽELODCU.NOBENO ZDRAVILO MU
NI POMAGALO.ŽELODEC MU JE ZDAJ KOT
PREROJEN.

H. H. von Schlieku, tovarnarju Bolgarskega Krvnega Čaja, kate- ri je s stotisoči bolnikov v stalni zvezi, in dobiva dannadan cele kupe zahvalnih pisem od onih, katerim je Bolgarski Krvni Čaj povrnil zdravje, je pisal naš ro- jak Tomaž Koščak 1242 Manning Ave., Youngstown, O. sledeče:

"Dvajset let sem bolehal na želodcu, veliko denarja sem po- tožil za razna zdravila, pa mi ni nobeno tako pomagalo kot vaš Bolgarski Krvni Čaj. Moj želodec je zdaj kot prerojen, moj or- ganizem se ne bo zdaj tako hitro pokvaril, ker sem okusil pravo zdravilo."

Eno veliko škatljo Bolgarake- ga Krvnega Čaja, ki traja za pet mesecev, pošljemo za en dolar ka- morkoli:

Marvel Products Co.

9 Marvel Bldg.

Pittsburgh, Pa.

Zemlja, kmetje in dom

v priznani prvi poljedelski državi Amerike
v državi Missouri.

Imam še nekaj kosov POCENI, in sedaj je moja za- dnja ponudba, da morete dobiti te zdolej navedene ko- se zemlje za posebno nizko ceno.

Rojak, vabim te, da prideš zdaj pogledat, in ako si videl že kdaj na svetu lepše trtje, ki je bolj zdravo in polno, potem je tvoj, kateri kos si sam izbereš od spo- daj navedenih, in sicer BREZ VSAKEGA CENTA PLAČE.

Našel boš tukaj polje, ki ga ni nikjer na svetu lepše- ga; vrtove, zelenjavo in rože, da se postavimo v vrsto ka- terikoli države v Ameriki. Našel boš vsakovrstno sadje, ki je sploh, kot znano, preobloženo s sadjem.

Našel boš v bujni rasti vse vrste trave in detelje ter tudi vsakovrstno sočivje, kar si ga sploh kdaj jedel. Vi- del boš, da je krompir zrel koncem maja ali pa koncem oktobra, kadar ga pač hočeš saditi. Fižol je sajen dva- krat v letu, ako se pa hočeš pečati z vrtnarstvom, potem lahko tu pridelaj 2,500 galonov jagod na akre ali 6,000 galonov kosmulje (goosberry).

Našel boš tudi polne pajne najfinejšega medu in de- melo polno kokoši in jaje. Videli boš, da imajo Slovenci, mali kmetje, od 10 do 20 glav goveje živine.

ČE TE TO ZANIMA IN NE DOBIŠ TEGA V DEŽELI — POTEM JE KATERIKOLI ZDOLEJ OGLAŠENI KOS — TVOJ ZASTONJ.

Našel boš deželo prepreženo z železnicami ter šole, eno do dve milji narazen. Ako te zanima cerkev, našel jo boš katoliško prav v bližini. Našel boš vse, potem se na- meni pečati s katerikoli vrsto kmetijstvom. Trgi so tu- kaj tako dobri kot kjerkoli drugje.

Videli boš, da ni zemlje v Ameriki, kjer se toliko raz- ličnih rastlin z vspehom prideluje, kakor v tukajšnjih krajih.

Pronašel boš, da vedo oni ljudje, ki te dežele nikdar videli niso, povedati o suši in bolezni, prebivalci teh kra-jev pa ne vedo ne o enem ne o drugem. Našel boš tu roja- ke zdrave, kot kjerkoli na svetu. Prepričal se baš, da imamo izvrstno pitno vodo.

Našel boš solidno slovensko naselbino, ki se razvija brez vsakega hrupa in vršča, kot nikjer drugje v Ame- riki. Našel boš, da vsak Slovenec, ki je že nekaj let tu- kaj, lahko pripravi obed iz svojih pridelkov, da boljšega ne dobiš nikjer.

PRIDI ZDAJ IN POGLEJ KAJ PRIDELUJEMO.
FRANK GRAM, NAYLOR, MO.

POSEBNE PONUDBE SO:

40 akrov ravnine, izsekan gozd, en akre izčiščen, akre \$25.00.

80 akrov ravnine, mala hiša, gozd izsekan, akre \$25.

120 akrov ravnine, mala hišica, 1 akre čist, akre po \$23.00.

200 akrov ravnine, gozd izsekan, akre po \$24.00.

160 akrov ravnine, 70 akrov na kupih posekano, 5 akrov čistih in 40 obsekano in posušeno, akre po \$32.00.

Vso to zemljo čisto in ograjeno vzamem sam v na- jem ter plačam po \$5.00 od akra.

Imam valovite kmetije, deloma čist svet s hišami od \$10.00 do \$30.00 akre.

Vsak kos prodam na mesečne ali letne obroke. Dam deset let časa za izplačati z 5 ali 6% obresti z garancijo, da se svet čisti.

JAZ VSE TE KOSE ČISTIM VSAKEMU IN PRIPRA- VIM ZA GRATI ZA \$7.00 DO \$10.00 PO AKRU.

Vse navedene ponudbe so poleg Slovencev, šol in železnic. Vsak kupec, ki želi saditi, dobi 100 dreves različnega sadja in 500 trt zastonj. Vsak izvežban če- belar dobi 10 panjev čebel pod obvezo da da meni ju- nija polovico medu kot popolno plačo.

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Mina.

Jovan, — Spisal A. P. Radoš.

Konec.
XXXI.

Mina je povila Carliottu zdravo hčerko. Ta porod je le povečal njeno željo: postati legitimna žena. Mislija je mnogo o tem in naposled za trdno sklenila, da poizkusi spraviti to zadevo v red, posebno ker ti njeni želji Carliotti ni ngovarjal. Da skrije pred svetom svoje dosedanje razmorie, se je napotila k neznanemu, mlademu advokatu. Toda kako se je začudila, ko je našla v ulici, v kateri je ta advokat stanoval, napis: "Kazenski zagovornik dr. Janko Trebar."

Ta napis jo je zasklel. Spomnila se je njega, ki je že davno pozabila nanj, zato ker je pozabil nanjo on, ki ga je ljubila. Grenak in neprijeten je bil ta spomin na preteklost. Dolgo je hodila po tisti ulici gorindol in premišljevala. On je torej takaj, postal je gospod in se je morda že oženil. Čim bolj pa premišljevala, tem trdnije je bila uverjena, da svojo zadevo pravzaprav najlažje zaupa njemu. Naposled se je po dolgem razmišljanju odločila, da ga obišče.

Dobila ga je v pisarni sedečega za mizo. Ravno kar je odložil pero in si prižgal cigareto. Ko je vstopila, se ji je globoko priklonil in se ji približal. Ni je spoznal. Ona je zardevala in šele ko je izgovorila prve besede: "Gospod doktor!", je močno prebledel.

"Mina, ti si?" je kriknil in odskočil. Njegovo presenečenje je bilo tem večje, ker že davno ni več mislil nanjo. Obenem se mu je dozdevalo to srečanje mučno in tudi zaskrbelo ga je. Beseda mu je zastala v grlu in bil je povsem zmešan.

Mina je močno zardevala, videle je njegov obraz, poln sledi bede in pomanjkanja; toda na njem so nastale poteze energije in moči. Skoraj ves je bil izpremenjen.

"Da, jaz sem! Ne misli, da sem te prišla nadlegovat. Prišla sem k tebi kot advokatu."

Njene besede so bile tako mirne in jasne, da se je takoj streznil. "Prosim te, sedi!" je dejal. In se tudi sam vsedel.

Ko je sedla, se je ozrla po skoro prazni sobi. Na steni ni bilo nobene podobe, samo na polici poleg okna je ležalo kup papirja in pisalna miza je bila obložena s knjigami.

"Torej predno začnem", je povzela zopet ona, "naj ti povem, da je preteklost pozabljena. Molči tudi ti o tem. Ne budimo spominov, ki so neprijetni. Bila sem tudi jaz kriva in tebi sem odpustila že davno. Ali boš molčal, Janko?"

"Bom!" je zajeljal, sedeč nemirno na stolu.

Ona je zastala. Tesno ji je bilo na sedeti nasproti človeku, ki je nekoč strahopetno jo zapustil. Že se je kesala, da je prišla. On jo je molče opazoval.

"Prišla sem k tebi le po svet. Ti poznaš postavbe in lahko razložiš vse, kar hočem vedeti". Je nadaljevala čez dolgo.

"Mina, za tebe storim vse..." se je vmešal in nemirno vstal, a takoj zopet sedel.

"Poslušaj! Imam moža, dobrega in izkušenega človeka. Toda ta moj mož pravzaprav še ni čisto moj mož. Njegova prva žena še živi; sta sodnijsko ločena, midva pa se ne moreva poročiti. Ali se najde pot, da se poročiva?"

Trebar je strmel v njo, kakor bi hotel videti v njeno notranjost. "To ni možno!" je rekel čez dolgo. "Popolnoma izključena!"

Vstal je in iskal med knjigami. Naposled je našel zaželjeno knjigo in brskal po njej.

"Pri nas tega ne dovoljuje postava. Ta postava je stara. Pač je pri nas dovoljeno se civilno poročiti, ako izstopita zaročenca iz cerkve. Toda katoliški, čeprav so se sodnijsko ločili, se ne smejo zopet ženiti, dokler oba živita. Tu je vsaka pomoč izključena in nobeden jurist ne more pomagati. Postava je jasna in tudi odločne višjega sodišča glede tega so nedvomljive!"

Pogledal jo je zopet vprašujoče. Ona je gledala v tla. Nobena ga izhoda ni bilo zanj.

"Torej vsek poizkus bo brez uspeha!" je vprašala.

Njune oči so se ujele in dolgo sta se srpo gledala.

"Da!" je povzel zopet on, ko je ona umaknila svoj pogled. "Da! Vse brezuspšno. Toda, ako ti ni tam teško — pojdiš čez mojo

COPYRIGHT-UNDERWOOD, UNDERWOOD, N. Y.

AMERIŠKE ČETE V MEHIKI: PRIPRAVE ZA NAPAD.

in tam vaju brez vsakih nadaljnjih ovir poročel!"

"Ni mogoče!"

"Če to ni mogoče, potem morata čakati na smrt prve žene. Samo smrt more biti v tem slučaju usmiljena. Ta naša postava je trda, zastarana. Toda paragraf je kamenit; ako se ne jemlje ozira nanj, zapade človek kazni. Vsa teorija je priprosta in življenje se mora ravnati po njej."

Mina je vstala. Tudi doktor je vstal.

"Obžalujem zelo", je nadaljeval, "da ti v tem pogledu ne morem koristiti. Nobeden ne more! Potolaj se, zakaj podlaga zakonu je ljubezen in ne forma."

Ona se je spomnila na nekdanjo svojo ljubezen do njega in je videla v tem njegovem govorjenju le prazno frazo. Hinaševina ji je donela iz teh besed. Zato je naglo rekla:

"Če ni pomoči, ne morem zato. Vendar bi rada dosegla ta cilj!"

"Mi juristi ne moremo pomagati. Lahko pa pomagata cerkev. Ona je tu odločilna in če cerkev prvi zakon proglasi neveljavnim, potem se lahko tudi formalno poročita."

Ona je pazno poslušala te besede in bila odločna, da poizkusi tudi to. Dejala je:

"Zahvaljujem se ti za ponk. Ne zameri, če sem te nadlegovala pri delu. In prosim te, naj ostane naš pogovor med nama."

"To rad obljubim! In sicer, kako se razpleta tvoje življenje?"

"Dobro se razpleta. Edino to tebi zanjamo težavo imam. In ti si že omenila?" je vprašala počasi.

Doktor je zardel in si v zadregi popravljal brke.

"Ne! Nisem oženjen!"

Podala mu je roko. On je njeno roko obdržal v svoji in vprašal:

"Ali je kako svidenje mogoče?"

Mina je široko odprla svoje široke oči, trdo pogledala vanj in rekla odločno:

"Ni mogoče! Z Bogom!"

Zunaj je bila zadovoljna, da se je razvilo vsa tako mirno in v redu. Toda kmalu je žalost napolnila njeno srce. Niti po otroku ni vprašala, se je spomnila, niti se ni za nekdanja dejanja opravičeval. To jo je jezilo. Toda potolažila se je kmalu, dobro vedoč, da je bolje tako, da se njuna pota ločijo. Od nekdanje plantože, požrtvovalne ljubezni ni ostalo drugega, kakor grenak spomin in neprijeten občutek, da so osebe tajnosti znane ljudem, ki nimajo nič več skupnega.

"Tako naglo beži življenje in je večni Bog ve, kje se konča ta dirka, katero imenujemo življenje!" Tako je mislila Mina, vračajoča se proti domu.

XXXII.

Ljubka Kostanjevica! Prijeten hlad se skriva v tvojih gajih in na tvojem košatem zelenju odpočivajo trudne oči. Lep je izprehod po tvoji rebrni in v senci dreves te vabi mlada travica na obisk. Stara, a še vedno nova cerkev gleda na znojnega potnika in skrivnostno stoji pred tajnimi očmi stari samostan, molčeč, veličastno in dostojanstven. Trata se ovija starega, spominov polnega zidu, predzno dvigajoča se kvišku in ljubkajoča s prešernim solncem. Preveč ljubeznivo je to južno solnce, premočno se razliva njegova svetloba z azurnega, brezoblačnega neba. Strahopetno se umika bojazljiva senca pred zgoščeno nebesno svetlobo v tihe, nemotene dubline gostih zelenih drevesnih vej.

Krasen je tvoj razgled, slava! Kostanjevica! Tik pred teboj leži pravi Gorič, umirajoča v pre-

silni vročini razpaljenega ozračja. Tam dalje se razprostira v nepregledno daljavo Furianja s svojimi velikimi vasi in vitkimi južnimi zvoniki. Kakor velik vrt, ves v zelenju, poln sladkih trt in južnega sadja, se razprostira Furianja tja do konec neba, žareča in trepetajoča od večnega solnca, ki ji je namenilo svoj posebni blagoslov. Tam na desni molče mrko in nejasno tančice zavita slovenska Brda. Na levi dremlje ob bregu zaspani Miren in vse ostalo obdelano polje tja do gora. Z ene strani te varuje, starodavna Kostanjevica, zgodovinski goriški grad in z druge gleda čemurno na tebe Sveta gora, kačjoča ti svoj goli hrbet. Oj, kam ste prešli vi bukovni in smrekovi gozdovi, kje blodite po širokem svetu ponosne hoje? Kje je vaša senca in vaša zemlja, ki je rodila neumorno, brez prestanka in neutrudljivo?

Velike skrivnosti hraniš, o starodavna Kostanjevica! Kaj skrivaš v svojih podzemskih hodnikih? Neklanje mogočno, prešerno življenje je skrito v tvojih katakombah. Pozabljeni in neumevni spe v tvojem hladnem zidu nekdanji plemeniti in cerkveni dostojanstveniki. Padli so kljub svoji nepremagljivi moči; kdo jih še pozna, kdo se jih spominja? Življenje se kakor brezobzirna povodenj razliva preko prošlosti, vedno širje in vedno oblastnejše.

Tam v tvojem hladnem in tesnem podzemskem zidu si je postal svojo mrtvaško postelj najmanjši Francez, kralj Karol X. On ni poznal zgodovine in krasne dramske slike gozdov iz prekrasnega gradu Fontainebleau ni razumel. Njegov mogočni prestol je zalucala v brezno z brezobzirno gesto furija življenja, katerega tudi ni poznal nikoli. Črna reakcija in leželen konservativizem sta mu velela, naj obrne vaje nazaj, naj obrne življenje. Ponovi naj se idila srednjeveških viteзов, njihovih zločinskih gradov in izmuzljivih podložnikov. Umri, kultura življenja! Državljeni naj hodijo s pasjimi nagobčniki po rodovitni zemlji, ugasnejo naj njihove meščanske pravice, izbrisaj naj se svetovne deske nepriljubljene zgodovine. Svobodno mu, kdor kliče: Vive le roi! (Živel kralj!)

Tedaj je zabučalo življenje; razburkano, od viharja bičano morje ne grozi strašneje. Zastonj si poslal hrabrega in predzrega generala na ulico. Preanagana se je vrnila tvoja armada. Tedaj si strepetal in se izkazal nevrednega kraljestva. Sramotno so te spodili rojaki iz domovine. Poleg tebe živi tvoj sin, Ludvik XIX., kralj, ki ga ne pozna zgodovina, ki ni nikoli vladal. Imel je pravico do tvojega prevrnjenega prestola, ali moči ni imel, da se povzpne nanj. In tam zraven Henrik V. in njegova žena. Življenje je šlo preko vas, valilo se je dalje brezobzirno, poplavljačoe vse. Utopljeni! Kje ste vi, legitimisti in rojalisti? Kam vas je razgurala burja, klečplazi, zakrknjeni egoisti, družabni posebnosti?

Kakšne neznane skrivnosti so hraniš, o Kostanjevica? Skromni menihi prebivajo v tvojih celicah, zatopljeni v knjige nabirajo učnost in modrost, kakor buče med po hivadah. Neutrdujlija je vaša pridnost. Ali se kdaj tudi v vaš mirni, zaprti dom priplazi človeška zavist in zloba? So-li v samotni izgovorjene molitve prisrčne in hrepenče po usmiljenju, ki naj bo dodeljeno vsem?

Postaren menih, z velikimi pazljivimi očmi in koščnim obrazom je sedel v zakristiji nasproti elegantni dami.

Mina je sedela menihu nasproti. Njegove velike in pazljive oči so

jo motile in neka temnoba, podobna bojazni, jo je zelo mučila.

"Gospa", je govoril skromni menih, "cerkev odpusča, nima pa pravice in moči dovoljevati greh. Njeno načelo je, da je zakon nerazdružljiv in zanjo nima pomena, ako posvetna oblast sklenjeni zakon loči. Ukrepi posvetne oblasti so za cerkev neveljavni, zakon pa je zakrament."

"Toda, če je bil zakon oskrnjen, prisega storjena pred oltarjem prelomljena..." je ugovarjala Mina. Obstala je sredi stavka, zakaj ni se znala jasno izraziti, ni bila s svojim razumom in znanjem kos učenemu menihu, h kateremu je prišla po svet.

"Nihče nima pravice po naukih naše cerkve ta prejeti zakrament razdreti. Naj se zgodi karkoli. Zakon je nerazdružljiv. Samo smrt ga more razdružiti!" je nadaljeval menih.

"Kaj naj torej storim, prečistiti?" je vprašala Mina, polagoma umevajoča ta trdi, brezpogojni cerkveni nauk.

"Tako življenje, kakor ga vodite sedaj, morate opustiti. Neposvečen zakon", je govoril počasi menih, poudarjajoč vsako besedo, "ni dovoljen po naukih cerkve in če hočete doseči božjo milost, morate zapustiti hišo greha! Potem se vam more odpustiti, ko dokažete kes za storjene grehe."

Mini je bilo sedaj precej jasno. Spominjala se je, da je vse to že enkrat slišala; v svojih otroških letih se je vsega tega učila že v šoli. Tedaj ni umevala takih besedi in zato jo je sedaj pogovor z menihom spominjal na brezbrezskrbna otroška leta.

"Prečistiti, neporočeni oče mojega otroka je moj mož. Sedaj ga ne morem zapustiti. Ali naj se vržem sedaj bedi v naročje, vzamem otroku očeta? Kaj naj storim?"

Menih se je zamislil. To vprašanje je bilo zanj težko. Videl je življenje pred seboj, komplicirano in svobodno. Kaj naj svetuje? Čelo se mu je nagubalo in oči so plavale po lepi krajini, ki se je videla skozi odprto okno. Naposled je pogledal Mino ostro in dejal:

"Molite! V molitvi boste našli uteho. Morda vam bo Bog, ki je naš Oče v nebesih, milostljiv. Toda mi, ki smo njegovi služabniki in namestniki na zemlji, ne moremo, ne smemo odpustiti prej, dokler se ne odpoveste grehu in vsem drugim posvetnim izkušnjam. Naša zapoved je stroga. Razdeli svoje premoženje in hodi za menoj... In ne veste ne dneva, ne ure smrti... Cerkev vas ne more poročiti, dokler je zakon, sklenjen v cerkvi, z možem, katerega hočete poročiti vi sedaj iznova, še v veljavi. Ne morem vam pa dati tudi odveze storjenih grehov, dokler se ne skesate storjenih dejanj in za trdno obljubite, teh dejanj ne več ponoviti."

Mina je pod težo teh besedi skoraj omahovala. Sedaj se je zavedala pravi jasno, kako daleč je zšla s poti, katero je vedno ljubila in s svojimi čustvi spoštovala. Bila je popolnoma nejasna o svoji bodočnosti. Kam vodi njena zvezda? Kje najde usmiljenja, kje zaščene za svojo nemirno dušo?

Prijazno in s sočutjem jo je spremljal priprosti, učeni menih do vrat. Poslovil se je toplo od nje, ki se je zavedala svojih grehov, in jo prosil, naj pride v težkih trenutkih zopet. Ona ga je za sočutne besede zahvalila s hvalečnim pogledom in mu poljubila roko.

Zunaj se je Mina naslonila na zid in gledala po krasni okolici. Njen pogled je plaval ves močen po daljni ravnini. Toda krasote ni opazila. Zanj jo odpuščanja, dokler ne zataji vraga, bogstva in

sreče, moža in otroka. Jasmni in logični so bili stavki, ki jih je izgovoril skromni menih. Že je mislila, da je na cilju svojih davnih sanj in mahoma se je vse razbilo. Kaj naj postane iz nje? Ali ostane takaj, kakršna je bila doslej, z zavestjo težkega greha na duši, ali naj zavre ta greh in sprejme brezprostovoljnega ubostva? Bila je kakor razdvojeni popotnik sredi na razpotju. Bilo ji je hudo in bridko se je razjokala.

Mrak je padel neopaženo na razgoreto zemljo. Solnce je zaslilo. Spodaj so se nad mestom oglašile cerkveni zvonovi, kliče k molitvi. Mestni hrup je utihnil v bučeh je za pokritje stroškov delegata glasovih brona. Odmevali so ti glasovi tudi v razorani Minini duši in jo budili k zavesti. Zamolila se je in krepčala.

Ko se je zopet zavedla, se je spomnila na brezskrbna otroška leta, na poznejšo brezobzirno surovost življenja, na ljubezen in njeno bridkost. In kakor bi imela pred seboj knjigo, so se vrstile tolažljive misli.

"Kdor bo trkal, se mu bo odpri!"

"Usmiljeni najde usmiljenje!"

Vzela je iz žepa knjižico. Bil je Tomaž Kempčan. Brala je:

"Reven si, kjerkoli in kamorkoli se obrneš, razun če se obrneš k Bogu. Zakaj si zbežan, ako se ti ne posreči, kakor hočeš in želiš? Kdo pa ima vse po volji? Ne jaz in nobeden človek na svetu."

"Dokler nosimo zdrobljivo telo, ne moremo biti popolnoma brez greha in tudi ne brez zopnosti in žalosti. Radi bi bili brez vseh nadlog, pa ker smo z grehom izgubili nedolžnost, zapravili smo tudi pravo srečo, zato nam je ohraniti potrpežljivost in čakati na božje usmiljenje, dokler ne pade hudobija."

"Gorje največjemu svetniku, če ga boš ti, o Bog, sodil brez usmiljenja!" (Sv. Avgustin.)

POZOR, ROJAKI!

Na dan praznika proglašena neodvisnosti (4. julija) je bila blagoslovljena slovenska cerkev v New Yorku. Ob tej priliki sem večkrat fotografiral spreved, cerkev in občinstvo, ki se je vdeležilo slavnosti. Če kdo izmed rojakov želi imeti kako sliko v spomin, mu jih napravim, kolikor zahteva, po sledečih cenah:

6 razglednic dveh vrst za 25¢. Potem lahko napravim 4 različne slike v velikosti 10x12. Na eni sliki je videti notranjost cerkve, na drugi osredje cerkve z občinstvom, na tretji en del spreveda z jahači in na četrti članstvo newyorških društev z zastavami, in sicer ravno pred slovensko cerkvijo. Te slike so po 50¢ komad, tri skupaj pa samo \$1.20.

Kdor želi imeti kako sliko v spomin, naj pošlje potrebno svoto ter napiše natančen naslov in pove, katere slike želi imeti in jaz mu jih bom takoj poslal po pošti poštne prosto.

Pisma naslovite na: Alois Škrabar, 424 E. 9. St., New York, N. Y.

"SLOVENSKA KNJIŽARNA". P. O. Box 181, New York, N. Y.

Stano 62nd St., 17. Julija 1916. Oni, ki ni njo nadvojena, naj jo vrne in doli bo denar nazaj. Narodna prti.

Zdravje moč in krepost.

MOŽEM IN ŽENAM

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

Zdravje moč in krepost.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 16 v Willocku, Pa., naznanjam, da se vrši prihodnja redna seja dne 6. avgusta. Pri tej seji bomo razpravljali radi prejemnih pravil itd. ter dali navodila delegatu, ki bo zastopal našo postajo na prihodnji konvenciji. Zato opozorim vse člane, da se bodo gotovo te seje vdeležili.

Zaeno pa tudi naznanjam, da bomo privedli dne 23. julija PINKIN na prostoru, na katerem tudi druga društva prirejajo svojo pikniko in zabavo. Pričetek je ob dveh popoldan. Čisti dobiček bo za pokritje stroškov delegata za konvencijo.

Tempotom vlnudno vabim vsa sosednja društva ter posamezne rojake in rojakinje, da se tega piknika polnoštevilno vdeležijo. Za dobro postrežbo in vsestransko zabavo bo skrbel odbor.

Člane omenjenega društva se pa opozori, da se zagotovo vdeležijo, ker kdor se ne vdeležijo, bo moral plačati v društvo blagajno 50¢, kar se ne smatra kot kazen, temveč le prispevek za stroške delegata.

Anton Sotler, Willock, Pa. Box 212, (15-17-7)

PRVA HRVAŠKO-SLOVENSKA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI

prilporeča se vsem Sloveskim tamburam in zborom, kakor tudi posameznikom, ki ljubijo tambure. V tej tovarni se izdelujejo tambure po najnovejšem sistemu in najpopolnejših umetniških načelih.

Okrašene so s biseri in vaskovratnimi rožami. Velika salona vaskovratnih godal in najboljših gramofonov ter finih slovenskih plošč t. d.

Veliki ilustrovani cenik s slikami poljem vsakemu sastonj.

Ivan Benčić 4654 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

PITTSBURGH, P. A.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Členjenim rojakom naznanjamo, da smo odprli nove slatstsko trgovino na 6120 St. Clair Ave., Cleveland, O. Naše podjetje je inkorporirano po postavah države Ohio, je pod posebnim nadzorstvom, ter je vsaka špekulacija ali goljufija nemogoča; sicer je naše prvo in edino slovensko slatstsko podjetje inkorporirano v Združenih državah.

Dasi je trdka nova, vendar pa so ustanovitelji iste znani rojakom širom Amerike že mnogo let.

Priporočamo se za nakup slatnine, srebrnine, žepnih in stenskih ur, t. d. Pri nas bode vsaka ura, predno se jo da iz rok, natančno regulirana in prekušana. Posebna 20letna praksa v popravil ur in slatnine v starem kraju in Ameriki. Priznanja in pohvale imamo ne samo od rojakov, temveč tudi od drugorodcev. Ne bomo se bahali, temveč prinesite ali pošljite pokvarjeno uro, slatnino ali grafofon, ter se prepričate.

Naša posebnost je novi govorilni stroji ali grafofoni, pri katerih ni potreba menjati igle, nadalje plošče v vseh jezikih.

Posebno znižane cene za tekoči mesec, to pa zato, da se z rojaki čim več seznamimo.

Torej, ako potrebujete kaj v slatstskem ali grafofonskem oddelku, pridite ali pa pišite, da se seznamimo in se prepričate.

Naslov trgovine: THE WILLIAM SITTER Co. 6120 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Wm. Sitter, predsednik, J. Prostor, tajnik, J. Popelnik, podpredsednik.

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsako pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL. 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Kje je moj brat ALOIZIJ PEČEK? Doma je iz Velikih Blok pri Rakeku. Pred dvema letoma je bil v šumi v Michiganu. Kje se sedaj nahaja, mi ni znano, zato prosim onega, ki ve za njegovo naslov, da ga mi javi, ali naj se sam oglasi. — John Peček, 3617 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. (15-18-7)

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

POZORI! HIPNOTIZEM

EVGEN SUR:

VEČNI ŽID.

(Priredil J. T.)

47

(Nadaljevanje).

— Povejte mi, da sem bil včeraj na pokopališču, kjer sem videl silno mnogo žrtv. Toliko jih ni bilo še nikdar darovanih boginji Bhavani! — Vse so zmetali v veliko jamo. — Naenkrat sem opazil pri svitu baklje jokajočega stareca. Bil je Žid.... oskrbnik hiše v Rue Francois.... saj veste.

Možak v vozu se je stresel.
— Da — je odvrnil — hišo poznam. — Toda pripovedujte dalje.... Zakaj ste naenkrat utihnili?
— Ker je v tej hiši že poldrugsto let slika moža, katerega sem srečal daleč tam v Hindostanu.... ob bregu reke Ganges.

— Čudno.
— Da, zelo čudno.
— Kaj je bilo pa z Židom? — je vprašal mož v vozu.
— Vprašal je grobarja, če je našel tudi krsto. — Da — je odvrnil grobar — v drugi vrsti. — Tudi znamenje je bilo isto: križ sestavljen iz sedmih črnih točk. — Toda — ga je vprašal grobar — kje ste pa izvedeli za grob in za znamenje? — Kaj vas to briga! — mu je odvrnil Žid. — Jaz prav dobro vem. — Kje je krsta? — Za ono črno mramornato ploščo.

— Kaj je bilo potem s krsto? — je vprašal mož v vozu.
— Dva moža sta jo morala odnesti. — Jaz sem šel dolgo časa za Židom, slednjič sem ga pa izgubil izpred oči.
— Čudno, bogve, kam so nesli krsto?
— Pravijo, da delajo iz raznih delov telesa zdravila.
— Vrijamem. — Ti ljudje so vsega zmožni.
— Torej je udarila v bližnjem zvoniku polnočna ura.
— Zidaj je pa že skrajni čas, da se odpeljem — je rekel mož v vozu. — Torej se enkrat. — Na vsak način morate dobiti polovico onega slonokostnega križa.

— Prisegel sem pri boginji Bhavani, vaša milost.
Par trenutkov pozneje je voz odredal.
Faringhy, čitatelj ga je gotovo že spoznal — se je odpravil proti vratom hiše, v kateri je stanoval princ Džalma.
V njegovo največje začudenje mu je stopil nasproti nek mož ki in ga zgrabil za vrat.

— Kdo ste? — Kaj hočete? — je zagrmel Faringhy.
Tujec mu ni odgovoril, ampak je zaklical z močnim glasom:
— Peter sem!
Ekvipaža je pridrdrala, lakaj je skočil s kozla in prijel Faringhyja.

— Tako — je rekel tujec, zdaj am bom pa povedal, kdo sem. — Mogoče me poznate? — Le oglejte si me malo bolj. — Ali ne poznate več starega oskrbnika gradu Cardoville, ki vas je rešil, da niste vtonili.

Faringhy ga je takoj spoznal. — Tujec je bil stari Dupont.
— Kaj pa iščete v tej hiši? — ga je vprašal.
— Nič posebnega — je odvrnil stari. — Moja gospodinja mi je naročila, da naj nesem princu Džalmi pismo.
— Zakaj ste pa šli skozi stranska vrata?
— Moja gospodinja mi je tako naročila. — Pri glavnih vratih bi me gotovo ne pustili v hišo, morda bi mi celo pismo vzeli.
Po teh besedah ga je Dupont zaničljivo pogledal in vstopil v kočijo.

Deseto poglavje.

SESTANEK.

Naslednji dan je hodil princ Džalma zelo nemiren po svojem salonu. — Obleden je bil v ravno isto obleko kot takrat, ko ga je Adriena v prvič videla.

Včasih je obstal, potegnil izza pasu košček papirja in ga poljubil.

V salonu ni bil sam.
Faringhy je sedel v kotu in sledil z očmi vsem njegovim kretnjam.

Džalma je naenkrat vzkliknil:
— Kako počasi tečejo ure!
— O tem sva že prej govorila — je odvrnil Faringhy in pristopil k svojemu gospodarju.

— Gospod, zakaj mi nečete povedati, kakšno veselje navdaja vaše sree. — Dopustite, da ga bom tudi jaz nekoliko deležen.

Džalma ga morda ni slišal ali ga pa ni razumel.
Sele po dolgem času ga je opazil in vprašal:
— Faringhy, ti si tukaj? — Kaj hočete?
— Vaš zvesti služabnik vam naznaja, da je tudi on vesel, ker vam je poslala gospodična pismo.

Džalmi so se pojavile solze v očeh.
— Saj sem rekel, — je nadaljeval Faringhy, — da vas bo ta deklica ljubila.

— Torej si ti že prej vedel?

— Da, prepričan sem, da mora priti dan, ki vas bo bogato nagradil za vse bridkosti. — Do večerjnjega dne ste bili nesrečni. — Pa ne samo vi, tudi ona, ki vam je pisala, je bila žalostna.

— Rest! — Ali veš?

— Seveda vem.

Džalma se je zamislil.

— Ali veste kaj? — ga je vprašal Faringhy?

— Kaj? — Najboljše napravite, če se nekaj časa čisto nič ne zmenite zanjo. — S tem jo boste še bolj priklenili k sebi.

— Ne, ne, ne morem. — To bi jo preveč žalostilo. — Ali se ti nič ne smili?

— Človeku, ki hoče pomagati svojemu gospodarju, se ne sme smiliti nobena stvar na svetu.

— Čudno, čudno — je rekel Džalma in pogledal služabnika.

— To ni nič čudno, pač pa naravno.

— Hvaležen sem ti, Faringhy, ker si mi dal v življenju že toliko dobrih svetov. — Pokoril sem se jim in zato sem dobro izhajal. — Ali misliš, da bi bilo dobro, ako bi delali tudi znanjaj po tvojih navetih?

— Gospod, svetujem vam, bodite ponosni. — Pustite svojo golobico, naj se žalosti nekaj časa. — Vi se ne smete skloniti k njej, ampak ona se mora dvigniti do vas. — Ako bi letali zanjo, bi jo preveč razvadili. — Veliko več boste imeli od nje, ako boste ponosni.

Džalma se je zopet zamislil in slednjič vprašal:

— Zakaj mi svetujete to? — Zakaj hočete, da bi trpinčil to božanstveno bitje? — Zakaj hočete, da bi žalostil žensko, katero tako spoštujem, kot sem spoštoval svojo mater? — Ali ni dovolj, da si moj sovražnik, da si me zasledoval iz Pave v Pariz?

Faringhy je stopil za korak nazaj in vztrepetal.

Džalma je nadaljeval s svojim milim glasom:

— Ne boj se. — Malo je manjkalo, da te nisem včeraj umoril.

danes me je pa pismo mojega dekleta tako razveselilo, da ne morem nikomr niti lasu skriviti. — Smiliš se mi, Faringhy. — Velika nesreča se ti je morala pripetiti v življenju, da si postal tako slab človek.

Faringhy je hotel nekaj odgovoriti, toda princ ga je prehitel z besedami:

— Povej mi, prosim te, zakaj si jezen name? — Zakaj si me hotel celo danes razburiti? — Zakaj hočete, da bi tako brezobzno nastopil proti kraljici svojega sreča? Kot izdajalec te ne morem več trpeti v hiši. — Ako se hočete poboljšati, bova najboljša prijatelj. — V naši domovini krotimo kače in tigre. Čudno bi se mi zdelo, da bi tebe ne mogel ukrotiti. — Ali imaš toliko razuma, da lahko razlikuješ, slabo od dobrega? — Ali je tvoje sree sposobno samo sovražiti, ali je sposobno tudi ljubiti? — Meni je danes naklonjen krasen dan. Želel bi, da bi ga tudi ti blagosloviljaval....

Ker je Faringhy še vedno stal kot okamenel, in ni mogel izpregovoriti nobene besede, je princ nadaljeval:

— Povej mi, kaj naj storim zate? — Če hočete denar, ga boš imel, če hočete prijateljstvo, boš moj prijatelj. — Osreči me, Faringhy, da bom lahko rekel: — Človek, ki me je zjutraj sovražil, je postal zvečer moj najboljši prijatelj.

Zunaj je udarila druga ura. — Bil je skrajni čas za sestanek.

Džalma je stopil k Faringhyju in mu ponudil roko rekoč:

— Daj mi roko.

Faringhyju je bil pot eurkoma s čela. — V tla je gledal, ko mu je ponudil roko.

(Dalje prihodnjič).

Pustila otroka in izginila.

Neka mlada ženska je včeraj v Mount Morris Parku naprosila dve deklici, da bi držali njenega otroka, da bo šla v trgovino in nekaj kupila.

Deklici sta otroka držali preko ene ure, nakar sta poklicali policaja. Mati je izginila in je dozdej še niso našli.

INDIJANSKA REZERVACIJA

v Colville, Wash., je odprta za naseljevanje. Vlečenje se vrši 27. julija. Okrog 400,000 akrov. Zemlja za sadjerejo, poljedelstvo, mlekorejo in živinorejo. Natančna mapa s popisom in pojasnili.

poštno vred stane \$1.00. Vojaki, mornarji (ali njih vdove) civilne ali španske vojne se lahko uknjižijo pri agentih. Na zahtevo vam pošljemo tozadevne listine, ako naznanite, kje ste služili.

Smith & McCrea,

Eagle Bldg., Spokane, Wash.

(12-6-17-7)

Dr. Richterjev

PAIN-EXPELLER

za revmatične bolečine, okluzivne in nevrogične bolečine in mišice.

Pristni priha v zavoj, kot je naveden tukaj. Odklonite vse zavojke, ki niso zaprti s Anchor varstveno znamko.

25 in 50 centov v lekarnah ali na ravnanost od

F. AD. RICHTER & CO.

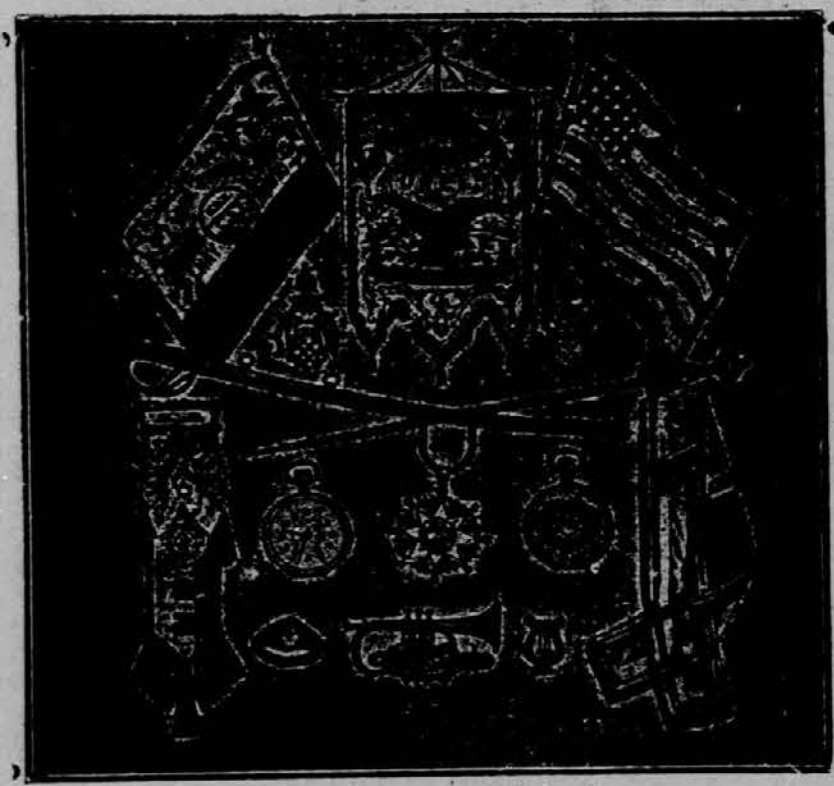
74-86 Washington St.

New York, N. Y.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA", NAJVEČJI SLO.

VENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikdar, da tudi nas za cene vprašate. Uprasanje Vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošljamo brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa., Box 328.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNLJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POTREBUJEMO

200 mož za rezanje kemičnega lesa. \$1.50 od klatre. Ravna in lep gozd. Potrebujemo takoj 6 ali 8 boardingbossov.

Ward & Guicheon,
Norwich, McKean Co., Pa.
(11-22-7)

IŠČE SE GOZDARJE

Za delati drva; \$1.35 od klatre za rezati kemični les.

Za lupljenje; najboljša plača. Ko preneha sezija, je dovolj dela od kosa ali pa v kempah.

Za izdelovanje cedra; največja plača od kosa za rezati logse, stebre, trame, švelarje itd.

Za splošno delo v gozdu; najvišja plača. Stalno delo skozi celo leto.

I. STEPHENSON CO., Trustees,
(11-7 v d) Wells, Mich.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Clevelandu, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEH,

kateri je pooblaščen pobirati naročnine na naš list, knjige in druge v našo strogo spadajoče posle ter izdajati pravovelnostne potrdila valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo.

Upravištvo "Glas Naroda"

Dr. LORENZ,

specialist moških bolezni.

Jaz sem edini hrvaško govoreči specialist moških bolezni v Pittsburghu, Pa.

DR. LORENZ.

644 Penn. Av. 11. nadst. na ulico.

Uradne ure: dnevno od 9. do 12. ure zvečer. V petkih od 9. do 12. ure zvečer. V nedeljo od 10. do 2. popold.

Denarne pošiljate za ujetnike v Rusiji in Italiji.

Lahko se pošlje denar sorodnikom, prijateljem in znanjem, kateri se nahajajo v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Potrebno je, kadar se nam denar pošlje, da se priloži tudi ujetnikova dopisnica ali pismo in se nam tako omogoči pravilno sestaviti naslov.

Ako nameravate poslati denar ujetniku, pošljite ga takoj, ko sprejmete njegov naslov, kar ako bi odlašali, bi se lahko dogodilo, da bi ga ne našli več na istem mestu in mu ne mogli uročiti denarja.

TVRDKA FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POZOR ROJAKI!

"Nekajkrat sem se spomnil na svoje ljube, ki so bili v tujini. Če bi imeli vsi naši rojaki, ki so v tujini, takšno knjigo, bi se lahko veliko lažje spomnili na svoje ljube. To knjigo, ki jo imenujemo 'Doli z orožjem', jo lahko dobimo brezplačno, če nam pošljete nekaj besed, ki jih bomo objavili v našem listu. To knjigo, ki jo imenujemo 'Doli z orožjem', jo lahko dobimo brezplačno, če nam pošljete nekaj besed, ki jih bomo objavili v našem listu.

JACOB WACHTEL,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JOHN KUMER,

ki je pooblaščen pobirati naročnine na list Glas Naroda.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Idobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvenredni nedelji in posebnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobiti tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila z bojišča in razne ali ke. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osobe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Pozor!

Pozor!

V zalogi imamo iz starega kraja importirane

SRPE.

Cena 60 centov s poštnino.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Kos letos nimamo v zalogi, ker jih ni mogoče dobiti iz starega kraja. Srpi so nam ostali še od prejšnjih zalog.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, najeni strani Zjediniene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh velesil.

Obsrega 11 raznih zemljevidov:

Cena samo 25 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užitek prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga sva vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli.

Friedrich pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehotoma pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotrajno: selo dobra knjiga.

Dr. Lad. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretrpelo, ko sem jo bral.

Švajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedaj sem v nekom gozdu pri Grieglich in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem saželel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bi jo tudi v šolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbo, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral —

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so ji h spili ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Hans Land (na shoda, katerega je imel leta 1890 v Berlinu):

Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu je bomo posudil. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli širje krščanstvo in učili vse narode.

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski shornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta žena Berta pl. Suttnerjeva. Prostim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislila, da se ne bo nihče več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročila je pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street,

New York City, N. Y.